

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજ્ઞાનનન્દસૂરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

સર્વાન્ પશ્યન્તુ વન્ધૂનિષ જગતિ જના ભેદબુદ્ધિ વિહાય
 રથાને પાત્રે ચ કર્તું વિતરણમસકૃષ્ણાસ્તુ બુદ્ધિર્ધનસ્ય ॥
 દીને નમ્રા ભવન્તુ પ્રહરધનવતામગ્રગણ્યા હિ શશ્વદ્ ।
 'આત્માનન્દ પ્રકાશ' વિદધતુ હૃદયે શ્રીજ્ઞાનઃ ધ્રાવકાર ॥

પુ૦ ૨૩ મું

વીર સં. ૨૪૬૧. આશ્વિન. આત્મ સં. ૩૦

અંક ૩ જો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧ શ્રી સિદ્ધયક આરાધન.	... ૫૩	૬ સદાચાર અથવા સત્ક્રિયા.	... ૭૧
૨ અભિનંદન.	... ૫૪	૭ પ્રકીર્ણ.	... ૭૫
૩ વિશ્વરચના પ્રબંધ.	... ૫૫	૮ વર્તમાન સમાચાર-સ્વિકાર	
૪ વાદી શ્રી દેવસૂરિ...	... ૬૧	અને સમાલોચના.	... ૭૬
૫ શ્રદ્ધા.	... ૬૬		

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ શુભાષ્યંદ ભટ્ટભાઈએ છાપ્યું.

“ શ્રી પૂજ સંગ્રહ. ”

ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) કૃત પાંચ,
મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત સત્તર, તથા શ્રીમાન
મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ કૃત એક પૂજ.

મળી કુલ ત્રેવીશ પૂજનો સંગ્રહ એક સાથે સુશોભિત ગુજરાતી ટાઇપમાં હંચા કાગળમાં
છપાવી સુંદર કપડાના પાકા બાઇડીંગથી બંધાવી શુભારે પાંચસે પાનાનો આ દળદાર ગ્રંથ
હાલમાં પ્રકટ થયેલ છે. આ પૂજસંગ્રહમાં મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે અષ્ટાપદજી તથા
શ્રી બ્રહ્મચર્યપદની છેલ્લી બનાવેલી પૂજ તો અલાકિક ભાવગ્રાહી, પદલાલીત્યપણથી એટલી
બધી સુંદર બનેલી છે કે તે પૂજ ભણાવનારા બંધુઓએ અને વાંચકવર્ગે એક અવાજે વખાણ
કરેલા છે, આ ગ્રંથમાં આવેલી પૂજઓ જુદા જુદા રાગરાગિણીથી અલંકૃત થયેલ હોવાથી
ભણાવનાર અને સાંભળનારને આદહાદ ઉત્પન્ન કરે છે. સર્વ બંધુઓએ-દેવભક્તિના ઉત્સુકો
લાભ લે તે હેતુથી તેની કિંમત ઘટાડી રૂ. ૧-૮-૦ દોઢ રૂપીયો રાખેલ છે. જેથી દરેક જૈન
બંધુઓએ મંગાવી લાભ લેવા ચુકવું નહીં.

શ્રી નવપદજીની પૂજ (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તદ્દીન થઇ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણીત પૂજઓ
એક કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદજીની
પૂજ, અમોએ તેના ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રકટ કરેલ
છે. સાથે શ્રી નવપદજીનું મંડલ તથા શ્રી નવપદજીનો યંત્ર કે જે આચંબીલ-ઝોળી કર-
નારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે બંને છપીઓ હંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટા અર્થ
કરી ઘણા સુંદર સુશોભિત અને મનહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ
સાથે તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મ-
વિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદજી પૂજઓ
દાખલ કરેલ છે. હંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જુદા જુદા ટાઇપોથી છપાવી હંચા
કપડાના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. શ્રી નવપદજી આરાધનના જણાસુ અને બપો
માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

પૃષ્ઠ ૫૫૦

શ્રી દાનપ્રદીપ ભાષાંતર.

કિંમત રૂ. ત્રણ

ધર્મના ચાર પ્રકાર-દાન, શીયલ, તપ અને ભાવમાં દાનધર્મ તે મુખ્ય છે.
આ દાનધર્મનાં ભેદો, તેનું વિસ્તારયુક્ત વર્ણન, તેના વિશેષ ભેદો અને આ દાનધર્મનું
આરાધન કરનાર આદર્શ જૈન મહાન પુરુષોનાં વીશ અદ્ભૂત ચરિત્રો, કથાઓ અને બીજી
અંતર્ગત વિશેષ યમકારિક કથાઓ આ ગ્રંથના બાર પ્રકાશમાં આપવામાં આવેલ છે.
આ ગ્રંથ સાદાંત વાંચવાથી ગમે તેવો મનુષ્ય પણ દાનધર્મ આદરવા તત્પર થાય છે.
સુશોભિત રેશમી કપડાના પાકું બાઇડીંગ કરાવી તૈયાર કરેલ છે.
દરેક મનુષ્યોએ પોતાના ઘરમાં-લાયબેરીમાં અને નિવાસસ્થાનમાં તથા મુસાફરીમાં આ
ઉપયોગી ગ્રંથ રાખવો જોઈએ. કિં. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

કા અરઈ ? કે આગંદે ? इत्थं पि अग्गहे चरे, सच्चं हासं
परिच्चज्ज आलीणगुत्तो परिव्वए । पुरिसा ! तुपमेव तुमं मित्तं
किं वहियामित्तमिच्छसि ? । जं जाणिज्जा उच्चालइयं तं जाणिज्जा
दूरालइयं, जं जाणिज्जा दूरालइयं तं जाणिज्जा उच्चालइयं ।
पुरिसा ! अत्ताणमेव अभिनिगिज्झ, एवं दुक्खा पमुच्चसि ।
पुरिसा ! सच्चमेव समभिजाणाहि, सच्चस्साणाए उवट्ठिए से मेहावी
मारं तरइ । सहिओ धम्ममायाय सेयं समणुपस्सइ ॥

આચારાજ્ઞસૂત્રમ્ ।

પુસ્તક ૨૩ મું. { ધીર સંવત્ ૨૪૫૧ આશ્વિન. આત્મ સંવત્ ૩૦. } અંક ૩ જો.

ॐ

શ્રી સિદ્ધચક્ર-આરાધન.

આરાધ્ય-આકૃતિ.—

(૧)

આશ્વિન ચૈત્ર તાણી કહી અષ્ટાન્હિકા બે શાશ્વતિ,
આરાધવા ફરમાન છે સિદ્ધચક્રનું જેમાં અતિ;
અરિહંત-સિદ્ધ-સૂરિશ-ને ઉવઝાયા-સાધુ સાથ જ્યાં,
નાણુ-દંસણુ-ચરણુ-તપ મળી સિદ્ધચક્ર બને જ ત્યાં.

આરાધન-સત્કૃતિ.—

(૨)

આલેખીએ નવદલ કમલ નિજાહુદય પદપર પ્રેમથી,
સિદ્ધચક્રની ઘટના કરો સંપૂર્ણ શાશ્વિય નેમથી;
આરાધના ત્રિકરણુ યોગે દ્રવ્ય ભાવે વધારશે,
હઃખ ચૂર્ણુ કરી સૌભાગ્યને શ્રીપાલવત આસ્વાદશે.

(વેલચંદ્ર ધનજી.)



અભિનંદન.

પધારો પધારો નાથ ! ભગવાન જ્ઞાત નંદન !	
તમેને છે તમેને છે ! અમારાં કોટિ વંદન !	૧
ઔજસ્ય આપનાં આજે પૃથ્વી તલને આપતાં;	
કૃતાર્થતા અવધિ પામી હૈયાં શાં અમ શોભતાં.	૨
નયનો આપને નિરખી તૃપ્તિ ન પામતાં હજી;	
જેમ લેઉં ! જરા જેઉં ! વાંચના વધતી જતી.	૩
વસંતની નવ લક્ષ્મી વધામણી આપતી અહીં;	
જગતના નાથનું આતિથ્ય કરવા આતુર થઈ ઉભી.	૪
વધાવા આપના પાદો સમારંભો થઈ રહ્યાં;	
મંગળ વાળંવના નાદો દિગંતમાં વ્યાપી ગયા !	૫
આજનો ઉત્સવ પામી ધન્ય જાત ગણે ધરા;	
અલંકાર સજી રહી છે ! નાથ ચરણો પામવા.	૬
મધ્યલોક પુર દ્વારે થાય છે પ્રવેશ આપનો;	
ત્રેલોક્ય માંહેના જંતુ જપે છે જાપ આપનો.	૭
રંગ્યાં છે પુરનાં ભુવનો રતન રયા ! શ્વેત રંગથી;	
ચંદ્રિકા ધન્ય ! થાએ છે, કરી ભક્તિ નિજ અંગથી.	૮
સ્વસ્તિકો પુરાએ છે મૌકિકોના ગૃહે ગૃહે;	
પંચરંગી પુષ્પ રત્નોથી પુલ્કાઓછો સ્થળે ! સ્થળે !	૯
પૂજન અર્ચન કડં સાથી રંકતા ! હસ્તને વરી !	
કૃત્ય પુન્ય ! થઈ છું હું ‘ આ કાવ્યભાણ કંઠે ઠવી !’	૧૦
“ પધાર્યા નાથ પધાર્યા નાથ ! અહો ! હૃદય નંદન !	
સ્વીકારોને ! સ્વીકારોને ! અમારા આ અભિનંદન ! ”	૧૧

શાહ ગાર્ગ્યનભાઈ વીરચંદ
સીનોરવાળા.



વિશ્વરથના પ્રબંધ.

૫૫

વિશ્વરથના પ્રબંધ.

(નિવેદન ૧૦ મું.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૬ થી શરૂ.)

ગયા અંકમાં આવેલ હકીકતનો અહિં ભાષ્યકાર વિશેષ ખુલાસો કરે છે કે-
વિરાટના બીજા નામે અગ્નિ, હિરણ્યગર્ભ, વિરાટ, પ્રજાપતિ અને બ્રહ્મા
ઇત્યાદિ છે. * (ખંડ ૩ અધ્યાય ૩)

૨૨ અથર્વ વેદિય પ્રનોપનિષદમાં કાત્યાયન, ભાગર્વવદર્ભિ, કૌશલ્ય
આશ્વલાયન અને ભારદ્વાજ ઋષીના પ્રશ્ન ૧-૨-૩-૬ ના ઉત્તરમાં પિપ્પલાદ
જણાવે છે કે—

પ્રજાકામો વૈપ્રજાપતિ સતપોતપ્યત । સતપસ્તપ્ત્વા સમિથુનમુત્પાદયતે નર્વિચપ્રાણંચ ॥
इत्येतौमे बहुधा प्रजा करिष्यत इति. ॥

પ્રજાપતિએ તપ તપી રવિ અને પ્રાણુનું જોડું ઉત્પન્ન કરી વિચાર્યું કે આ
બહુ પ્રજાને કરશે. (પ્રશ્ન ૧ સૂત્ર ૪)

आराहवरथनाभौ, । प्राणे सर्वे प्रतिष्ठितम् ॥

ऋचो यजूंषी सामानि, यज्ञः क्षत्रं ब्रह्म च ॥

એટલે—રથનાભિમાં રહેલ આરાની પેઠે પ્રાણુમાં ઋચા, વેદ, યજ્ઞ, ક્ષત્ર અને
બ્રહ્મા વિગેરે રહેલ છે (૫) પાંચ મહાભૂત કર્મેન્દ્રિય અને બુદ્ધીન્દ્રિયરૂપી દેવોમાં
પણ પ્રાણુ શ્રેષ્ઠ દેવ છે. (૬) પ્રજાપતિ ગર્ભમાં ઉત્પન્ન થનાર, દેવોનો વન્દિ,
પિતૃનોસ્વધા, ઇન્દ્ર, રૂદ્ર, ગગનગામી જ્યોતિષ્પતિ, વિશ્વપિતા અને વાયુનો
પિતા પણ પ્રાણુ છે.

प्राणस्येदंवेशसर्वं, त्रिदिवेयत्प्रतिष्ठितं ।

मातेव पुत्रान् रक्षस्व, श्रीश्च प्रज्ञां च विधेहि न ॥

જે ત્રણે લોકમાં છે તે બધું પ્રાણુને વશ છે x x માતાની પેઠે પુત્રનું રક્ષણ
કર અને શ્રી તથા બુદ્ધિ આપ. (પ્રશ્ન ૨ સૂત્ર ૧૩) આ પ્રાણુ આત્મા (અક્ષરથી
ઉત્પન્ન થાય છે) કર્મ સાથે શરીરમાં આવે છે અને તે બાકીના દરેક પ્રાણુને
યથાસ્થાને ગોઠવે છે અને પ્રાણુ x x x નાડીઓ x x x ઇત્યાદિ ઇત્યાદિ.
(પ્રશ્ન ૩) અર્થાત્ તે પુરૂષે હિરણ્યગર્ભને નામે પ્રાણુને બનાવ્યો અને પ્રાણુથી
શ્રદ્ધા, આકાશ, વાયુ, જ્યોતિ, પાણી, પૃથ્વી, ઇન્દ્રિય, મન, અન્ન, વીર્ય, તપ,
મંત્ર, કર્મ, લોક, અને નામો બનાવ્યા. (પ્રશ્ન-૬-સૂત્ર-૪ x આનંદાશ્રમ)

૨૩-તૈત્તિરય બ્રાહ્મણ અષ્ટક ૮, અધ્યાય ૩ અનુવાક ૧૦ માં કહ્યું છે કે—

૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રજાપતિઃ સોમં રાજાનમસૃજત. પ્રજાપતિએ પ્રથમ સોમરાજને ઉત્પન્ન કર્યો પછી ત્રણ વેદ બનાવ્યા, જે ત્રણેને સોમ રાજા લેતો હવો.

૨૪-ઋગ્વેદસંહિતા મંડલ ૧૦ સૂત્ર ૭૨, (સાયન ભાષ્યાનુસાર) માં કહ્યું છે કે—બ્રહ્મા દેવતાઓને કર્મનુસાર જન્મ દેતો હવા. દેવતાઓના પૂર્વયોગમાં અસત્ સત્ બન્યા દિશાઓને ઉત્તાનપાદ થયા, ઉત્તાનપાદથી પૃથ્વી અને પૃથ્વીથી દિશાઓ થઈ. અદ્વીતિથી દક્ષ અને દક્ષથી અદ્વીતિ બનેલ છે. હે દક્ષ ? ત્હારી પુત્રી અદ્વીતિનો જન્મ થયો.

૨૫-ઋગ્વેદસંહિતા મંડલ ૧૦ સૂ. ૧૬૧ માં લખે છે કે—ઋતં ચ સત્યં ચ इत्यादि. તપથી સત્ય થયું પછી અનુક્રમે રાત્રિ અહોરાત્રિ અને સંવત્સર ઉત્પન્ન થયા. ધાતાએ યથાપૂર્વ સૂર્ય ચંદ્રની કલ્પના કરી તેમજ આકાશ પૃથ્વી અને અંતરિક્ષાદિ બનાવ્યા.

૨૬-તૈત્તિરિય બ્રાહ્મણ કાંડર, પ્રપા-૮, અધ્યાય ૬ માં કો અદ્વા વેદ કહ્યું પ્રવો-ચત્ ઇત્યાદિથી જણાવે છે કે—સૃષ્ટિ કોના માટે કોણે ઉપજાવી છે તે કોણે બાણે છે ? કોઈ એમ ધારે કે દેવતાઓ બાણતા હશે, પણ દેવતાઓ તો પૃથ્વી રચના પછી ઉત્પન્ન થયા છે. તે વૃક્ષ ક્યા વનનું છે ? અને કોણ છે કે જેથી ઘાવા પૃથ્વીરૂપી કૃષ્ણ ઉત્પન્ન થયું ઇત્યાદિ પણ કોણે બાણે છે. આ સર્વના અધ્યક્ષ પરમાકાશમાં છે તે પણ બાણતા હશે કે નહીં બાણતા હોય.

૨૭-વાજસનેયસંહિતા અધ્યાય ૧૭ મંત્ર ૩૨ માં પણ આજ મંત્ર છે.

૨૮-ઋગ્વેદસંહિતા અં ૧૦ સૂ. ૧૨૬ માં પણ ઉપર પ્રમાણે જ મંત્ર પાઠ છે.

૨૯ ઋગ્વેદસંહિતા. ૧-૩૫-૬ માં તિસ્રોઘાવઃ ઇત્યાદિથી જણાવે છે કે ત્રણ લોક છે જે પૈકીના બે લોક સવિતાના ઉદરમાં અને એક લોક યમના ભુવનમાં છે. ચંદ્ર તારા વિગેરે દેવો તેની ઉપર બેઠા છે. તથા—

इह बर्षीतु य उ तच्चिके तत्

આ સર્વ જેણે પ્રત્યક્ષ બાણેલ છે એવો કોઈ હોય તો તે અહીં આવીને જણાવો. x ૩૬ વેદ શબ્દ પર ટીપણી.

૧ વેદના કર્તા કોણ ? ૨ વેદમાં શું શું કથન છે ? ૩ વેદ ક્યારે બન્યા ? અને ૪ વેદની કઈ ભાષા છે ? તે માટે પૌર્વાત્ય અને પશ્ચિમાત્ય પ્રાચીન અને અર્વાચીન વિદ્વાનોની માન્યતા નીચે મુજબ છે.

૧ વેદના કર્તાના મહર્ષિઓ માટે વેદ અને પુરાણના પાઠો આ પ્રમાણે છે. ક ઋગ્વેદ અષ્ટક અધ્યાય. ૪. ૧૦ ૧૭-૧૮-૧૯. મંડળ. ૧૦ અનુવાક. ૭ સૂત્ર ૯૦ કથે છે કે-વેદ છન્દ અને ગાયત્રી યજ્ઞથી થયા છે. ઋ-અંતરિય બ્રાહ્મણ કહે છે કે ત્રણ વેદ અગ્નિ સૂર્ય અને વાયુથી ઉત્પન્ન થયા

૧૫૧૨ચના પ્રબંધ.

૫૭

છે. ગ-અથર્વ વેદ સંહિતા કાંડ. ૧૦ પ્રપા. ૨૩, અનુવાક. ૪ મંડલ ૨૦ માં કહે છે કે-ઋગ્વેદ અને યજુર્વેદ પરમાત્માથી ઉત્પન્ન થયા છે અને સામવેદ તથા અથર્વવેદ પરમાત્માના રોમ અને મુખ હતા. ૨૦ ગો પથ બ્રાહ્મણમાં કહે છે કે-વેદ ઓંકારથી થયેલ છે ચ-શતપથ કાંડ ૧૪ અ. બ્રા. ૪ કં. ૧૦માં કથન છે કે ચારવેદ પરમાત્માના ઉશ્વા-સરૂપે છે (તત્ત્વનિર્ણય પ્રાસાદે) ચ-પુરાણકારો કહે છે કે-ચાર વેદો. ચતુર્મુખી બ્રહ્માથી થયેલ છે છ. મનુસ્મૃતિમાં કહ્યું છે કે-અગ્નિ વાયુ રવિચંદ્ર, વ્રત્યંબ્રહ્મ સનાતનઃ ॥

દુલ્લો હ યજ્ઞ સિદ્ધર્થ-મૃગ્યજુઃ સામ લક્ષણ ॥ એટલે બ્રહ્મા યજ્ઞની સિદ્ધિમાટે ઋગ્ યજુ અને સામવેદને અગ્નિ વાયુ અને રવિથી દોહતો હવો. જ ઋગ્વેદની કેટલીક ઋચાઓ અગ્નિ ઋષિની પત્ની લોપમુદ્રાએ લખી છે જ્ઞપરિવલ્લે અથર્વ ઋષિ પાસે વેદનો અભ્યાસ કર્યો. (ચં ૨૦)

જ આર્યતત્ત્વ પ્રકાશ વ્યાખ્યાન ૧ લું પૃષ્ઠ ૨૦ માં લખે છે કે-ઋગ્વેદનો આદિ મંત્ર રામચંદ્રજીના સમકાલીન. વિશ્વામિત્રના પુત્ર મધુચંદ્રે બનાવેલ છે અને અંતિમ મંત્ર અધ્ધમર્ષ-જ્ઞઋષિએ બનાવેલ છે. (માં ૫૦ સં. ૬૭૮)

ટ વળી એક ઉત્તરોત્તર લખાયેલ યાદી જણાવે છે કે-ત્રણ વેદ બનાવનાર ભાંડ હ્ય અને રાક્ષસ હતા, અને જર્જરી તુર્જરી વિગેરે પ્રતિષ્ઠિત કુળોમાંથી પડિતો થયા હતા. તેઓએ દક્ષિણા માટે અનેક પ્રકારો રચેલા છે. (સર્વદર્શન સનાતન.)

ઢ-જૈન મહર્ષિઓ કહે છે કે-સંસાર દર્શન, સંસ્થાન દર્શન તત્ત્વાવબોધ અને વિદ્યા પ્રબોધ, એ પ્રાચીન ચાર વેદો છે જેમાં ફેરફાર થતાં વસુરાગના ગુરુપુત્ર પર્વતક તથા પિપ્પલાદ-થી નવા વેદોની રચના થયેલી છે. જુના-પ્રાચીન વેદોનો કાંઈક લુપ્તાવશેષ દક્ષિણમાં હોવાનું માની શકાય છે.

ઢ-આચાર્ય મલયગીરિજી કહે છે કે. કંઠ તાળવું હોઈ ઉખા નાક જીભ મુખ વિગેરે ન હોય તો શબ્દનો ઉચ્ચાર થઈ શકે નહીં. માટે કંઠ વિગેરેને ધારણ કરનાર કોઈ વ્યક્તિઓએ વેદ બનાવેલ છે જેમાં મુખ્ય વનવાસીઓ હતા.

ઢ-કૈં પ્રોં જીનસીવાળા વિગેરે વેદને અપૌરુષેય ગ્રંથ તરીકે માનનારા હતા. (સમાલોચક)

ખ-વૈશંપાયનઋષિએ યજુર્વેદની ૮૬ શાખા કરી છે એમ વેદની હજારો શાખા થયેલી છે જે દરેકમાં પરસ્પર એકી ભાવ દેખાતો નથી.

ચ વેદમાં શું શું કથન છે ? આ માટે મેક્ષમુલર વિગેરે વિદ્વાનો કહે છે કે-વેદમાં અનેક પ્રસંગોનું વર્ણન છે, પરસ્પર વિરોધતાવાળા પાઠો છે. આમ પુરૂષના મુખમાંથી ન નીકળ્યા હોય એવા કથનો છે, સહાય માટે ઇંદ્ર આદિ દેવોના આમંત્રણો છે, યજ્ઞોના પાઠો છે, સામવલ્લીની માગણીઓ છે, ગાયનું રક્ષણ કરવા માટે સહાય માગવાના ઉલ્લેખો છે, ધર્મના માર્ગો પણ છે, બહુ કાળ પહેલાનાં અને અદ્ય કાળે થયેલા ઋષિઓના અધિકારો છે, પુરોહિતની મહત્તાના અને દક્ષિણા માટેના ઉલ્લેખો છે, (પ્રજાસતી) અને જૈન તીર્થંકરો શંકર, બ્રહ્મા, વરૂણ, વાયુ, અગ્નિ, સૂર્ય વિગેરેની સ્તુતિઓ છે જુઓ—

A ઋગ્વેદમાં કહ્યું છે કે—ૐ ત્રૈલોક્ય પ્રતિષ્ઠિતાન્ ચતુર્વિંશતિ તિર્થંકરાન્ ઋ-વમાદ્યા વર્ધમાનાન્તાન્ સિદ્ધાન્ શરણપ્રપદ્યે, ૐ પવિત્રં નગ્નમુપ વિપ્રસા-

- મહો પશાનગ્મા જાતિયેવાંવીરા: આ મંત્ર માં ત્રણે લોકમાં પ્રતિષ્ઠિત ઋષ-ભથી વર્ધમાન સુધીના ચોવીશે તીર્થંકર સિદ્ધીની સ્તુતિ છે.
- B ઋગ્વેદ અષ્ટક. ૧ અધ્યાય. વર્ગ. ૧૬ ઓં સ્વઃ ઇન્દ્રો વૃદ્ધશ્વઃ સ્વઃ પુષાવિશ્વ-વેદાઃ સ્વઃ તાક્ષ્યો અરિષ્ટનેમિઃ સ્વઃ વૃદ્ધસ્પતિર્દધાતુ. આ પાઠમાં ઋષ-ભદેવ અરિષ્ટનેમીનું નામ સૂચવેલ છે.
- C યજુર્વેદ અધ્યાય ૨૫ મંત્ર. ૧૯ ઓં નમો અર્હનો ઋષભો ઓં ઋષભ પવિત્રં પુરુહૂતમધ્વરં યજ્ઞેષુનગ્નં પરમે માહ સંસ્તુતં વરંશાનુંજયતં પશુરિદ્ર માહુરિતિ સ્વાહાઃ દીર્ઘાયુસ્તાયુ બલાયુર્વા શુભજાતાયુ. આ પાઠમાં ઋષ-ભદેવ અરિષ્ટનેમીની સ્તુતિ વિગેરે છે.
- D ઓં રક્ષ રક્ષ અરિષ્ટ નેમિઃ સ્વાહાઃ વામદેવશાન્સ્યથ મનુવિધિય તે સો-સ્માકં અરિષ્ટનેમિઃ સ્વાહાઃ આ મંત્રમાં વામદેવની શાંતિ માટે-કામથી બચવા માટે અરિષ્ટનેમિપ્રભુની સહાય માગેલ છે.
- E નમં સુવિરં વિશ્વાસસં બ્રહ્મગમં સનાતનં આ પાઠમાં ઈ. સ. પૂર્વે ૫૨૪ વર્ષ થયેલ સર્વેસ ભગવાન સનાતન અયેલક મહાવીર પ્રભુને નમસ્કાર છે.
- F યજુર્વેદ વિશ્વદેવ ઋચા-નૈદ્વતં વર્ધમાનં સ્વસ્તિનઃ । ઇન્દ્રોવૃદ્ધશ્વઃ સ્વસ્તિનઃ । પુરુષા વિશ્વવેદા સ્વસ્તિનઃ । તાક્ષ્યો અરિષ્ટનેમિઃ સ્વસ્તિનઃ ॥ આ મંત્ર પછી વર્ધમાન પ્રભુ અને અરિષ્ટનેમિના આધિકારવાળો છે. (જુઓ B)
- G અથર્વવેદની રામતાપ તથા ગોપાળ તાપની ઉપનિષદમાં વિષ્ણુના અવતારોનું વર્ણન છે જે પૈકીના સત્યયુગમાં ૧૨ ત્રેતાયુગમાં રામચંદ્રજી અને દ્વાપરયુગમાં કૃષ્ણાવતાર થયેલ છે.
- H ઋગ્વેદસંહિતા કહે છે કે-હે વસિષ્ઠ ! ઈન્દ્ર તારી પ્રાર્થનાથી દશ રાજના યુદ્ધમાં સુરદાસની રક્ષા કરી (ચં. ચં.)
- I ઋગ્વેદ અષ્ટક ૮ માં એક કોઈ નપુંસક રાજાએ મહાત્માની કૃપાથી પુરુષપણમાં આવી દાન કર્યું તેની તારીફ છે.
- J ઋગ્વેદમાં એક અખની ચોરી કરતાં ભસતા કુતરાને બંધ રાખવાનો વસિષ્ઠનો મંત્ર છે.
- K ઇન્દ્રસ્યનુર્વા યાણિ પ્રોષાચંયાતિ ચકાર પ્રથમાની વજ્રો આવેદ પાઠમાં ઇન્દ્રના મોટા કાર્યોની તારીફ માટે આરંભસૂચક પદ છે. (સતમતં)
- L ઋગ્વેદ સંહિતા અષ્ટક ૩ અધ્યાય ૨, વર્ગ ૧૨-૧૩-૧૪ ઋચા ૧ થી ૧૨ માં વિશ્વામિત્રને પુરોહિતનો અધિકાર છે જે ઘટના પંજાબમાં શતદ્રુ અને પિપાસા નદીના કાંઠે થયેલ છે.
- M ઋગ્વેદ સંહિતા. અધ્યાય ૮ અં. ૨ વં. ૨૩ ઋચા ૩ માં વસિષ્ઠે સુદાને આપેલ શ્રાપનો સંબંધ છે ભાષ્યકાર કહે છે કે વસિષ્ઠ સંપ્રદાયો આ ઋચાને સાંભળતા નથી.
- N ઋગ્વેદ સંહિતા અં. ૪ અં. ૪ વર્ગ-૨૦ માં સ્ત્રી સાથે વિષય ન સેવવા દેવા પેટીમાં પુરી રાખેલ સપ્તવદ્રી ઋષિની જન્મનાનો અને દેવસ્તુતિનો અધિકાર છે. વિજિદ્વીશ્વ વનસ્પતે ? યોનિઃ-સૂષન્ત્યાદિષ, હે વનસ્પતિથી બનેલ પેટી ? સ્ત્રીની યોનિની પેટે યોગ્યંડી થઈ જ. આંતે આ માગણી પુરી થાય છે અને બહાર નીકળી સ્ત્રી ભોગવાય છે.

વિશ્વરચના પ્રખ્યાત.

૫૯

- O ઋગ્વેદ સંહિતા અં ૧ અં ૧ વર્ગ. ૧૪ માં. અત્રિઋષિની દુર્ભંગા પુત્રિ અપાલાએ પિતાના માથે વાળ ઉગવાની પિતાના કોત્રમાં, સુંદર કળ ઉપજવાની અને પોતાના ગુહસ્થાને વાળ ઉગવાની યાચના કરી છે, જે કામનાની ઈદ્ર વડે પૂર્ણાહુતિ થાય છે. (તત્વનિર્ણય૦)
- P ૩૧૦ રાજેન્દ્રના સામવેદમાં લખે છે કે એક સન્યાસીએ વેદની નિંદા કરી હતી જેનું ધન ભૃગુને આપી દેવામાં આવ્યું હતું.
- Q „ ઐતરિય બ્રાહ્મણમાં નોંધ છે કે કેટલાક યતિઓને શૃંગાળની સામે ફેંકી દેવાનો દંડ કરવામાં આવ્યો હતો.
- R ઋગ્વેદ અં ૨ અં ૩ વર્ગ ૨૧ ઋચા ૧૪ માં યજ્ઞદાનને ભુરં માનનાર કીકટ અને મગધવાસી મનુષ્યો માટે લખે છે કે—

હે ઈન્દ્ર ? અનાર્થ દેશમાં અને દાનયજ્ઞમાં શું ફાયદો છે એમ કહેનારા તથા સ્વેચ્છા-એ આહાર વિહાર કરનારા નાસ્તિકો પાસે જે ગાયો છે, તે તમોને શું ફાયદાકર છે ? કારણ કે લોકો તેનું દુધ સોમરસ (માદક વેલડી)માં મળવવા માટે દોતા નથી. માટે વૈદિકકર્મમાં નહીં આવનારી ગાયો અમને આપો અને જે પૈસા ઉધારી બમણા કરે છે તે તે પૈસા તમારા કામમાં વાપરતા નથી તે પૈસા પણ અમોને આપો. નીચ શાખામાં જન્મેલ એવા તે પુરૂષોનું ધન અમોને આપો, કારણ કે અમારું ધન યજ્ઞાદિ દ્વારા તમારા કામમાં આવે છે. (૩)

- S પદ્મપુરાણ ખંડ ૭ અધ્યાય ૬ માં કહે છે કે

વેદા વિનિહિતાયેન, વિલોક્યપશુહિંસનં ।

સક્રુપેનત્વયાયેન, તસ્મેષુદ્ધાયતે નમઃ ॥

આ શ્લોકમાં વેદની હિંસા અને ભુદ્ધવેદની કૃપાલુતાની સાબીતી છે.

૩. વેદ ક્યારે બન્યા ? આ પ્રશ્નનો ઉત્તર વેદના પાઠોથીજ કરી શકાય. વેદમાં વસિષ્ઠ ઋષિ વિશ્વામિત્ર, ભૃગુઋષિ સુદાસ સપ્તવદ્વીઋષિ, અપાલા, અરિષ્ટનેમિ તથા મહાવીર દેવનો અધિકાર છે એટલે આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે ઉપરોક્ત વ્યક્તિઓ પછી વેદની રચના થઈ છે તથા જૈન વિગેરે કેટલાક ધર્મોની હરિશ્ચંદ્રમાં વેદની અતિ આવશ્યકતા જોવાઈ છે. હવે મહાવીર પ્રભુ પછી તુરંત વેદની રચાઓ બનવાનું બંધ થયું છે એમ માની લઈએ તો ૨૪૦૦ વર્ષ વેદ રચના કાળ કરે છે.

અર્વાચીન લોકો વેદકાળના ૧૨૦૦૦ કે ૧૪૦૦૦ વર્ષ કરાવે છે તે પહેલાં ચેલિડયન્સ નામે લોકો હતા.

લો. મા. તિલક વેદકાળના ૧૨૦૦૦ કે ૧૪૦૦૦ વર્ષ કહે છે. આર્યતત્વ પ્રકાશમાં કથન છે કે રૂગ્વેદનો આદિમંત્ર અંત્યમંત્ર કરનાર ઋષિઓ ઉપરથી સમય શોધીએ તો રૂગ્વેદરચના કાળ (૧૧૨૦+૧૬૮૦) ૩૦૦૦ વર્ષ થાય છે. વેદમાં દીર્ઘ આયુષ્ય વર્ષ ૧૦૦ નું કહેલ છે જે ઉપરથી પણ વેદકાળ શોધી શકાય છે

૪. વેદની કઈ ભાષા છે ? આ બાબતમાં વિચારીએ તો એમ માનવું પડે છે કે વેદની ભાષા બહુજ વિચિત્ર છે, કેમકે તેના ભાષ્યકારો અને ટીકાકારો પણ સ્પષ્ટ અને સંગત અથા કરી

શકતા નથી. દરેક વિવરણકારે એકજ સૂત્રના જૂદા જૂદા અર્થ કરે છે. જુઓ ૫૦ વાં ૫૦ સં ૦ ૧૩ મં ૦ ૪ તથા ૫૦ વાં ૫૦ સં ૦ ૩૦-૧૩ મં ૦ ૩૦ વિગેરે એટલે સમજી શકાય છે કે વેદની ભાષા અસંસ્કૃત-વ્યાકરણના સંસ્કારથી રહિત [પ્રાકૃત પણ નહીં] તેમજ સંસ્કૃત-સંસ્કારવાળી [શબ્દાનુશાસન, લીંગ, વિભક્તિ, સમાસ અને પ્રત્યયના નિયમોથી ગુથેલી] નથી પણ બંને ભાષા મેળાફાપ-મિશ્ર ભાષા છે અને વેદ ભાષા શિખવા માટે અલાયદું વૈદિક વ્યાકરણ છે.

આ સંબંધમાં વિશેષ જાણવા ઇચ્છનારે સરસ્વતી ૧૧૧ સને ૧૯૦૮ સપ્ટેમ્બરમાં આ-આવેલ વેદવિહિત વિનાયક વિશ્વનાથનો વેદ લેખ વાંચી જવો.

સ્મૃતિ અને પુરાણોમાં પણ પ્રસ્તુત ચાર પ્રશ્નોનો વિચાર કરી લઈએ. જે સ્મૃતિ જેણે કરેલ હોય તેના નામથીજ તે સ્મૃતિ ઓળખાય છે. જેમકે યાજ્ઞવલ્કય સ્મૃતિ-મનુ સ્મૃતિ વિગેરે પુરાણના કરનારા અનેક પડિતો થયા છે જેનો નામવાર ખુલાસો મળી શકતો નથી પણ વ્યવહારથી તો “ વ્યાસજીનાં પુરાણો ” એ પ્રમાણે ઓળાય છે.

સ્મૃતિમાં વ્યવહાર માર્ગ દર્શાવ્યો છે અને પુરાણોમાં ચરિત્ર તથા ઇતિહાસના પાઠો છે. દરેક દેવનાં જુદાં જુદાં પુરાણો છે અને જે દેવનું જે પુરાણ હોય તેમાં તે દેવની ઉત્તમતા અને અલંકારિક દૃષ્ટિએ કહીએ તો ખીજ દેવોની ગૌણતા વર્ણવેલ છે, ન ઇચ્છી શકાય એવો પરસ્પર બેદભાવ, ક્ષણિક પ્રશંસા તથા નિંદાના પાઠો પણ છે. ઐતિહાસિક વિરોધો પણ દૃષ્ટિગોચર થાય છે. જેમકે ભગવાનના મનુના પુત્ર કપિલે કપિલશાસ્ત્રમાં અને બ્રહ્માના જમાઇ ગૌતમે ન્યાયશાસ્ત્રમાં ગીતાજી, કળીયુગ અને છ દર્શનનો અધિકાર આપ્યો છે. એટલે કપિલશાસ્ત્ર અને ગૌતમશાસ્ત્ર ગીતાજી કળીયુગ અને છ દર્શનની પહેલાનાં કે શું ? ત્રેતાનાં અંતમાં વાલ્મિકીએ થયા અને ત્યારપછી ૮૨૪૦૦૦ વર્ષે દ્વાપરના અંતમાં વ્યાસજી થયા છતાં આશ્ચર્ય છે કે, વ્યાસજીના મહાભારતમાં વાલ્મિકીજીની સહાય હતી. વ્યાસજીના પદ્મપુરાણમાં ઇ. સ. ૧૨૦૦ સુધીનું વર્ણન છે. રાજતરંગીણી કહે છે કે કલિયુગના ૮૫૦ વર્ષ પછી પાંડવો થયા છે જ્યારે ખીજા ત્રણેમાં ખીજું કથન છે. એક કલ્પના ૪૦૦૦ યુગના મન્વંતરો ૧૪૧ થાય છે. હવે પહેલા મન્વંતરમાં પ્રિયવ્રતના વંશના રાગ્નઓ હતા. ખીજા મન્વંતરમાં પ્રિયવ્રતના ભાઈ ઉત્તાનપાદનો વંશ હતો. ઉત્તાનપાદવંશીય દક્ષે સાતમમન્વંતરીય કશ્યપને પોતાની પુત્રી પરણાવી હતી.

કેટલાક એવા ઉપનિષદ્ અને પુરાણના અધિકારો છે કે જેને માત્ર યુક્તિથી સત્ય માનવા પડે છે કે—જેમકે પ્રજ્ઞપતિ—રવિ મેટી-ઉપાને, ભોગવે છે. ઇંદ્ર—રવિ અહલ્યા રાત્રિને સ્પર્શે છે. ભરભ—ભરભ અને જટા-ધુમાડો ઇંદ્ર-અગ્નિનું ચિન્હ છે.

બ્રહ્મા-જળ અને ઇંદ્ર—આકાશ, (**ઇતિહાસ તિમિર નાશક**) વેદના મિત્ર અને વર્ણુને પાશ્વ્રાત્ય વિદ્વાનોના હાઇડ્રોજન અને ઓક્સિજન છે. (**સત્ય**) પર્જન્યથી અન્ન અને અન્નથી જૂત છે. (**ગીતા**) અગ્નિની આહુતિ આકાશમાં જતાં વૃષ્ટિરૂપે નીચે આવે છે. એટલે સૂર્યથી વૃષ્ટિ, વૃષ્ટિથી અન્ન અને અન્નથી પ્રજ્ઞ છે. (**મનુસ્મૃતિ**)—વેદમાં સ્વર્ગથી સુખ વિશેષની અને ઉર્વશીથી અરણિવૃક્ષની પીછાન છે. (**નન્દીસૂત્રવૃત્તિ**)

લો ૦ મા ૦ તિલક પણ કહે છે કે ઉપનિષદના કેટલાક પાઠોમાં વાત એક અને ઉદ્દેશ ખીજો હોય એવા છે. (**મૃગ**) ભાગવતમાં પણ અધ્યાત્મમાર્ગથી ગોડવાયેલ અધિકારો સંભવે છે. ઉત્પત્તિતત્વને અનુસરતું નિદર્શન નીચે મુજબ પ્રત્યક્ષ છે. જેમકે—ધર્મ અને શ્રદ્ધાથી કામ

વાદી શ્રી દેવસૂરિજી.

૬૧

વાદી શ્રી દેવસૂરિજી.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૪ થી ૨૩.)

વાદીશ્રી દેવસૂરિ પછી થયેલા પ્રખર આચાર્યોએ તેઓશ્રીને પોતાના ગ્રંથના આદિ ભાગમાં અર્ધ્ય આપી તેમના પ્રત્યે પોતાનો અતુલ ભક્તિભાવ પ્રદર્શિત કર્યો છે કે જેઓનાં નામ માત્રથી ઉલ્લેખ આપું છું. શ્રી મહેશ્વર-ચાર્ય આવશ્યક સંપત્તિકા ટીકામાં, જૈન ધર્મ પ્રતિબોધમાં શ્રી સોમપ્રભ સૂરિએ, ધર્માભ્યુદય મહાકાવ્યના કર્તા શ્રી ઉદયદેવ સૂરિએ, શ્રી પ્રદ્યમ્નાચાર્ય, મુનિ દેવસૂરિ, સોમચંદ્ર પંડિત, શ્રી મેરૂતુંગાચાર્ય આદિ પંડિતો અને આચાર્યોએ તેમનાં ગુણ કીર્તન ગાઈ પોતાની લઘુતા બતાવી છે. હું આ બધા આચાર્યો પૈકી એકાદ બે આચાર્યોએ તેમનાં જે ગુણકીર્તન ગાયાં છે, તેના થોડા નમુના આપું તો અસ્થાને નહિ ગણાય.

“વાદવિદ્યાવતોઽદ્યાપિ લેખશાલામનુજ્ઞતા ।

દેવસૂરિ પ્રમોઃ સામ્યં કથંસ્યાદ્ દેવસૂરિણા ॥

વાર્હસ્પત્યાધિપત્યસ્ય પાતનેપ્રાર્થિતોદયમઃ ।

અપૂર્વઃ કોઽપિલોકેઽસ્મિન્ દેવસૂરિઃ કૃતોદયઃ ॥

ઉત્પન્ન થાય છે. તેમજ ધર્મ, લક્ષ્મી, વૃત્તિ, તુષ્ટિ, પુષ્ટિ, મેઘાણુદ્ધિ, શાંતિસિદ્ધિ અને કૃતિથી દર્પ નિયમ. મંતોષ, લોભશ્રુતિ, ન્યાય, ક્રોધ, ક્ષેમ, સુખ અને યશ ઉત્પન્ન થાય છે. કામનંદીથી હર્ષ જન્મે છે. અધર્મ તથા હિંસાના અનૃત અને નિકૃતિપુત્રો છે. તથા ભય અને નરકપૌત્રો છે. માયા અને વેદના પૌત્રીઓ છે. ભય અને માયાનો પુત્ર મૃત્યુ છે. નરક અને વેદનાનો પુત્ર દુઃખ છે. વ્યાધિ, જરા, શોક અને તૃણાને મૃત્યુનો પરિવાર છે. (વિષ્ણુ ૦ અંશ ૧) આત્મા મનોમય જગતનો પ્રેરક છે. જેની રાજસવૃત્તિ, સાર્વિક વૃત્તિ અને તામસીવૃત્તિ તે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ તથા મહેશ છે. (ગો ૦) આત્મા ત્રિગુણ માયાવડે ત્રિવિધ અહંકાર પામી સંસારમય-જન્મજરા મૃત્યુની વૃદ્ધિ કરનારો થાય છે. આત્માના હૃદયકમળમાં થયેલ મોહની, કર્મનું ફળ, સંસારની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને વિનાશના અધિષ્ઠાનરૂપ દેવત્રિપુટીની પેઠે મિથ્યાત્વમોહની, મિશ્રમોહની, અને સમ્યક્તમોહનીરૂપી ફળ પ્રકટાવે છે.

૩. કપિલશાસ્ત્ર અને ન્યાયશાસ્ત્રની રચના વખતે છએ દર્શનો હૈયાત હતાં એટલે છએ દર્શનો વિશ્વવ્યાપી હતા ત્યારે કપિલજી અને ગૌતમરૂપિ થયા છે. વાયુપુરાણ, મત્સ્યપુરાણ વિગેરેમાં બે હજાર વર્ષ પૂર્વનો ઇતિહાસ છે. જેથી તેનો રચના કાળ બે હજાર વર્ષ પહેલાં મનાય છે. પદ્મપુરાણમાં રામાનુજસ્વામીનું વર્ણન હોવાનો ઉલ્લેખ છે (સત ૦) એટલે આ રીતિએ ઇ. સ. ની તેરમી સદીમાં પદ્મપુરાણનો રચના કાળ મનાય છે. ભોજરાજના સમયમાં બે પંડિતોએ વ્યાસજીના નામે બે પુરાણની રચના કરી હતી. જેને ભોજરાજએ દંડ કર્યો હતો. ત્યારથી પુરાણ રચવાનું બંધ થયું હશે. સ્મૃતિ અને પુરાણની ભાષા સંસ્કૃત છે. (ચાલુ)

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીજૈનશાસનસરોજવિકાસમાનુઃ
 શ્રીદેવસૂરિરિતિતસ્ય વમૂવ શિષ્યઃ
 દુર્વાદિકૌશિકચયં પ્રતિભાટગન્ધં
 યાવન્ મરીચિનિચયૈરપયંચકાર

(શ્રી શાન્તિનાથ ચરિત્ર મુનિદેવસૂરિ.)

ભાવાર્થ—“ વાદવિદ્યાવાળા શ્રી દેવસૂરિની નિશાળમાં ભણતા દેવસૂરિ-બૃહ-
 રૂપિ શ્રી દેવસૂરિની સમાનતા કેમ ધારણ કરી શકે ? કારણ કે તે તો હજી શ્રી
 દેવસૂરિનો નિશાળીયો છે, જગત્માં બધાથી શ્રેષ્ઠ સ્થાન બૃહરૂપિનું કહેવાય છે.
 તેનું જગત્ અધિપત્ય પાડવા માટે કર્યો છે પ્રયત્ન જેમણે એવો દેવસૂરિપી સૂર્ય
 જગત્માં કોઈ અનેરો હોયો છે.

“ મુનિચંદ્ર સૂરિના શિષ્ય શ્રી દેવસૂરિ શ્રી જૈન શાસનરૂપી કમળના પ્રતિ-
 ણાધ-વિકાસ માટે સૂર્ય સમાન થયા કે જેમણે પોતાના રશ્મિ સમૂહવડે વાદીરૂપી
 ધુવડોના સમૂહની પ્રતિભારૂપી દૃષ્ટિને આંધળી બનાવી હતી-બનાવતા.

અતિષ્ઠિપન્નિર્વૃત્તિમજ્જનાજને વિજિત્ય યે દિક્ષપટમાગમોક્તિનિઃ ।

વિવાદવિદ્યાવિદુરં વદાવદા જયન્તિ તેડમી પ્રમુ દેવસૂરયઃ ॥

સિતામ્બરાણામપિ યૈશ્ચ દર્શનં સ્થિરં કૃતં ગુર્જર ભૂમિમણ્ડલે ।

ચલાચલાંદિક્ષપટ વાદવાલ્મયા મનોમુદે તે મમ દેવસૂરયઃ

તત્પટ્ટાચલ પૂર્વપર્વતશિરઃ શૃંગારતિગ્મદ્યુતિઃ

સ્ફૂર્જત્કૌમુદચન્દ્રધામાનિહતિઃ પ્રખ્યાત કીર્તિવ્રજઃ

તાપવ્યાપદપાકૃતિ પ્રમુદિતૈરાસેવ્યમાનો મૃશં

સચ્ચક્રૈઃ સતતં ચિરં સ જયતિ શ્રીદેવસૂરિ પ્રમુઃ

(શાન્તિનાથ મહાકાવ્ય).

ભાવાર્થ—જેઓ આગમની યુક્તિઓવડે દિગમ્બરોને જીતી સ્ત્રીઓને મો-
 ક્ષનો હજી સિદ્ધ કરતા હતા તે વિવાદવિદ્યામાં પ્રખર પંડિત શ્રીદેવસૂરિ જય પામે
 છે. પામો ' જ. દિગમ્બરરૂપી પ્રખર વાયુ વડે કરી હથમચી ગયેલું શ્વેતામ્બર
 દર્શન જેમણે ગુજરાતમાં સ્થિર-મજબૂત કર્યું હતું તે દેવસૂરિ મારા મનને
 આનંદ આપનાર થાઓ-આનંદ આપો.

મુનિ ચંદ્રસૂરિની પટ્ટ પરંપરારૂપી પૂર્વાચલ-ઉદયાચલના શૃંગારરૂપ સૂર્ય
 સમાન અને શોભતા કૌમુદચંદ્રની કાન્તિના નાશ કરવાથી પ્રખ્યાત થઈ છે કીર્તિ
 જેમની (પૃથ્વીને આનંદ આપનાર ચંદ્રની કાન્તિ સૂર્યના પ્રતાપથી નાશ પામે છે.
 તેમ દિગમ્બરાચાર્ય કુમુદચંદ્રને વાદમાં જીત્યો એટલે તેનો પ્રભાવ પણ નાશ

વાદી શ્રી દેવસૂરિજી.

૬૩

પામ્યો.) ને તાપની આપદને દૂર થવાથી—કરવાથી ખુશી થયેલા સત્પુરુષોવડે સેવાતા શ્રીદેવસૂરિ ચિરકાલ પર્યંત જય પામે છે—જય પામે.

હવે છેલ્લે તેમની કૃતિઓ તરફ વળીએ. તેમની એકે એક કૃતિઓમાં એક એવી અદ્ભૂત સમર્થ કૃતિ છે કે જેને લીધે તેઓ નિરંતર તેમની કૃતિઓ. વધુને વધુ યશોગામી થતા જાય છે. તેમની એ કૃતિ એવી તો સખલને સફલ છે કે જૈન દર્શનને પ્રતિપાદન કરનાર સફળ મહા ગ્રંથ છે. તેમની અદ્ભૂત શક્તિનો, પ્રખલ પ્રતિભાનો, કણકાગ્રતિક્ષણ બુદ્ધિનો, જૈન દર્શનના મૌલિક સિદ્ધાંતોના જ્ઞાનનો ખરેખરો પરિચય આ ગ્રંથ વાંચતાં થાય છે. ગ્રંથમાં એવી સુંદર સચોટતા, સરલતાને ગંભીરતા છે કે જાણુ બીજો મહાસાગર. મૂળગ્રંથ સૂત્રાત્મક પદ્ધતિએ રચાયે છે. શબ્દોમાં જેટલી સરલતા છે તેટલીજ બદકે તેથી વધુ ગંભીરતા ભરી છે. તેના બે ટુંકા નમુના આપું. વાંચતાં વાંચકોને જરૂર આનંદ થશે.

રાગ દ્વેષવિજેતારં જ્ઞાતારં વિશ્વ વસ્તુનઃ શક્રપૂજ્યં ગિરામીશં તીર્થેશં સ્મૃતિમાનયે.

આ શ્લોક મંગલાચરણનો છે, વાંચતાં સાવ સ્હેલો લાગશે. સામાન્ય વાંચકોને માત્ર તીર્થંકર પ્રભુની સ્તુતિનું જ્ઞાન થશે, પરંતુ આ શ્લોકમાં ગાંભીર્યં ભર્યું છે ને તેનો ખરો ખ્યાલ તો ટીકાના વાંચકોને જ થાય. આમાં ગુરુસ્તુતિ છે અંતરૂશત્રુને અને બહિર્શત્રુને યાદ કરી પદ્ધર્શનના મૂળ પુરુષોને સંભાળ્યો છે.

આવુંજ એક બીજું સૂત્ર ટાંકું.

સ્વપરવ્યવસાયિ જ્ઞાનં પ્રમાણં ॥ ૨ ॥

પ્રથમ પરિચ્છેદ.

પક્ષહેતુવચનાત્મકં પદાર્થાનુમાનમુપચારાત્ ॥ ૩ ॥

તૃતીય પરિચ્છેદ.

સૂત્રો કેવાં સરલ ને સુંદર છે સાથે તેની ગૂઢતાને ગાંભીર્યતા પણ દર્શન શાસ્ત્રીઓને આનંદ આપે તેવી છે.

જૈનદર્શનના અણુમૂલાં તત્ત્વ રત્નોના મહાસાગર સમાન એ કૃતિનું યથાર્થ નામ સ્યાદ્રાઢ રત્નાકર છે. કે જે ૮૪૦૦૦ શ્લોકથી સુગ્રંથિત—સુશોભિત છે. સ્યાદ્રાઢ રત્નાકર એટલે શ્રીજીનેશ્વર ભગવાને અસિદ્ધ સ્યાદ્રાઢ સિદ્ધાંતનું પ્રતિપાદન કરનાર મહાસાગર જેમાં ઇતરદર્શનોનું એવું તો સરસ યુક્તિ પુરઃ સર નિરસન કર્યું છે કે, જે વાંચતાં આપણું હૃદયકમલ કોઈ અનેરા ભાવોથી સુવિકસિત બને છે. ભલભલા પ્રખરવાદીઓને અંદરને અંદર ગુંગળાવી મારનાર મહાસાગર જૈનદર્શનના સમસ્ત તાર્કિક ગ્રંથોમાં સુકટમણી સમાન આ ગ્રંથની સ્તુતિ ઘણા ઘણા આચાર્યોએ યુક્ત કંઠે કરી છે.

૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હું દીલગીર છું કે સ્થાનના અભાવે તે બધાને સ્થાન નથી આપી શકતો તોપણ દુઃકાલમાં થોડાં સ્તવનો આપી વિરમીશ.

પ્રમેયરત્ન કોટીભિઃ પૂર્ણો રત્નાકરો મહાન્

(રત્નપ્રભાચાર્ય.)

સ્યાદ્વાદરત્નાકર તર્કવેધા મુદે સ્ત્રક્ષેષાં નહિ દેવસૂરિઃ

(મુનિ સુંદરસરિ.)

સ્યાદ્વાદ રત્નાકર इत्यस्ति तर्को महत्तमो वादि वृन्दारक श्रीमददेवसूरि विनिर्मितः

(મહધારી રાજશેખરસરિ.)

ભાવાર્થ—શ્રીદેવસૂરિએ બનાવેલો મહાન તર્કવાળો સ્યાદ્વાદરત્નાકર અંથ છે.

સ્યાદ્વાદપૂર્વકં રત્નાકરં સ્વાદુવચોઽમૃતમ્ પ્રમેયશત રત્નાલ્પમમુક્તંસ કિલશ્રિયા ૨૮૦
પીતાન્દુષ્ટવા પુરા કુમ્ભોદ્ભવેનામોનિધીનિહ પરવાદિ ઘટોદ્ભૂટ શતાગમ્યં વ્યધા ત્રવમ્ ૨૮૧

સારા વચનો યુક્ત અમૃતથી ભરપૂર ને કરોડો યુક્ત રત્નોથી પરિપૂર્ણ ને સારી શોભાવાળો આ સ્યાદ્વાદ રત્નાકર છે. કે જે સેંકડો વાદો રૂપી અગત્ય ઋષિ-ઓથી ન પીવાય એવો અપૂર્વ અંથ શ્રી વાદોદેવસૂરિએ બનાવ્યો છે.

(દરેક સમુદ્ર કરતાં સ્યાદ્વાદ રત્નાકર સમુદ્રમાં ઘણો તક્ષવત છે, કારણ કે સમુદ્રમાં પાણી ખાડું હોય છે, ત્યારે આ સ્યાદ્વાદ રત્નાકર સુંદર વાણી અમૃતથી ભરપૂર છે. બીજા સમુદ્રને લક્ષ્મીએ ત્યાગી દીધા છે, ત્યારે આ સ્યાદ્વાદ રત્નાકર સારી શોભા-લક્ષ્મીથી યુક્ત છે. બીજા સમુદ્રને અગત્ય ઋષિ પી જાય છે ત્યારે આ સ્યાદ્વાદ રત્નાકર વાદો રૂપી અગત્ય ઋષિથી ન પીવાય એવો અપૂર્વ છે.)

આવી રીતે અનેક ગ્રંથોમાં સ્યાદ્વાદ રત્નાકરની મહત્તાના ઉલ્લેખો ભર્યા છે. આ ગ્રંથનું મૂળ નામ ‘ પ્રમાણુનય તત્વાલોકાલંકાર ’ છે ને સ્યાદ્વાદ રત્નાકર તેની બહુવૃત્તિ છે. આ મૂળ ગ્રંથ ઉપર તેમના વિદ્વાન શિષ્યરત્ન શ્રી રત્નપ્રભાચાર્યે એક લઘુ ટીકા-એટલે લગભગ ૫૦૦૦ શ્લોકની રચેલી છે. તેનું નામ રત્નાકરાવતારકા છે. આ ટીકા સ્યાદ્વાદ રત્નાકર-મહાસાગરમાં પ્રવેશ કરનારને નાવિકા સમાન સુંદર છે. રત્નપ્રભાચાર્ય પણ સારા દર્શનશાસ્ત્રી ને સારા વૈયાકરણી ને સાહિત્યપ્રેમી છે. તેમણે ટીકા એવી સુંદર સુશીલ બનાવી છે કે તેના વાંચક મધુકરો નવનવા રસો સ્થલે સ્થલે મેળવી તેમના જ્ઞાનામૃતથી તૃપ્ત બને છે. પ્રમાણુનયતત્વાલોકાલંકાર સિવાય બીજા ગ્રંથો પણ આ મહાત્માના છે. પ્રભાત સ્મરણ કૂલક, મુનિચંદ્રસૂરિ સ્તુતિ, ‘ શ્રાવક ધર્મ કૂલક, ’ ઇત્યાદિ ગ્રંથો છે; પરંતુ મેં હજી તેના દર્શન પણ નથી કર્યાં; સ્યાદ્વાદ રત્નાકરમાં પ્રવેશ કરવા માટે નૌકામાં બેસી એ સાગરને કાંઠે રહી તેના ઉડતા રસામૃતના શિકરો—અમૃત બિંદુઓનું પાન કરું છું.

વાદી શ્રી દેવસૂરિજી.

૬૫

એ મહાન રત્નાકરના દર્શનનું પરમ સૌભાગ્ય પામી અંદર ડુબકી મારી અમૃત રસ પીવાનો પ્રયત્ન કરું છું. અત્યારે તો એ પણ એક સૌભાગ્યનો વિષય છે. આવી રીતે અઢંગ શાસનસેવક જૈન દર્શનને ગૌરવવત્તુ બનાવી તેનાં મૂળીયાં વધુને વધુ દૃઢ-મજબુત કરી જૈન દર્શનની વિજયપતાકા વજ્રવન્તિ બનાવી ચારે દિશામાં પોતાના વાદની પ્રબૂત શક્તિથી પોતાની કીર્તિ નટકીને પહેં પાડી; જાણે ભૂલોકમાં તે કીર્તિ બધે ફરીવળી હોય તેમ સ્વર્ગલોકમાં ધૃત્સ્પતિને જીતી, પોતાની શક્તિનો પરિચય આપવા ગઈ હોય તેમ તેમના સ્થૂલ દેહને ત્યાગી તેમની સાથે તેમની કીર્તિ સ્વર્ગલોકમાં પહોંચી ગઈ. તેના વિજયનાદના ભણકાર હજી પણ કર્ણપુટને ભરી દે છે. આ મહાત્માએ ૮૩ વર્ષનું દીર્ઘાયુષ્ય લોગવ્યું છે. ૧૧૪૩ માં જન્મને ૧૨૨૬ શ્રાવણ વદ ૭ દિવસે સ્વર્ગગમન કર્યું. ૭૪ વર્ષ દીક્ષાપર્યાય પાળ્યો છે. ૧૧૫૨ માં તેમની દીક્ષા થઈ હતી. ૫૨ વર્ષ સૂરિપદ લોગવ્યું. ૧૧૭૪ માં તેમની આચાર્યપદવી થઈ હતી. પ્રભાવક ચરિત્રમાં નિચે પ્રમાણે ઉલ્લેખ છે.

શિશિવેદ શિવે ૧૧૪૩ જન્મ દીક્ષાયુગ્મ શરેશ્વરે, ૧૧૫૨

વેદાશ્વશંકરે વર્ષે ૧૧૭૪ સૂરિત્વમભવત્પ્રભો:

૨૮૬

નવમે વત્સરે દીક્ષા એકવિંશત્તમે તથા

સૂરિત્વં સકલાયુશ્ચ ત્ર્યશીતિવત્સરા અમૃત.

૨૮૭

ભાવાર્થ—૧૧૪૩ માં જન્મ, ૧૧૫૨ દીક્ષા, ૧૧૭૪ માં આચાર્યપદ, નવમે વર્ષે દીક્ષા, ૨૨ મે વર્ષે સૂરિપદ, કુલ આયુષ્ય ૮૩ વર્ષ. ૧૨૨૬ માં સ્વર્ગ.

૧ પ્રમાણુનય તત્ત્વલોકાલંકાર ને રત્નાકરાવતારિકાનું હિન્દી ભાષાંતર પંડિતવર્ય બંસીધર શર્માએ કર્યું છે. પરંતુ મારે સમ્પેદ કહેવું પડે છે કે તેમાં તેઓ તદ્દન નિષ્ફળ નિવળ્યા છે. જૈન દર્શનથી અચ્છાત જૈનેતર પંડિતો કેવાં ભાષાંતરો કરે તેનો આ સુંદર નમુનો છે. કેટલેક સ્થલે એવી તો અક્ષમ્ય ભૂલો છે કે જે વાંચતાં એમજ થાય કે કાંતો તેમણે 'કાણુ જોનાર છે' તેમ સમજી વેઠ ઉતારી છે અથવા તેની યોગ્ય પ્રક્રિયા સમજ્યા નથી. હું તેના યોગ્ય દાખલા આપું છું.

અનુમેયે થ તતુદ્યે સદભાવો નાસ્તિતાડસતી આ ટીકાકાર ધર્મ કીર્તિનું સંગૃહિત વચન છે, તેનું ભાષાંતર જુઓ. અનુમેયે થતુદ્યે સદભાવો નાસ્તિતાડ સતી છે, યહ ધર્મ કીર્તિકા વચન જરૂર વચિત હી કીયા. દ્વિતીય પરિચ્છેદ પૃ. ૯૭. એકાદ એ સ્થલે આ મૂળ સૂત્ર છે કે ટીકા છે તેનો પણ ખ્યાલ નથી રહ્યો. અરે એટલુંજ નહિ પણ શ્લોક છે કે ગદ્ય ટીકા છે તેની પણ દરકાર તે પંડિતરત્ને નથી રાખી. એકાદ એ સ્થલે એવો વિસંવાદ છે કે જે વાંચતાં જરૂર ખેદ થાય. બાકીના સંસ્કૃત શબ્દો પરિભાષાઓ તો એમને એમ મુકી છે. કેટલાક શ્લોકોના ભાષાંતર નથી કર્યું તે લાભમાં.

લેખક.

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપસંહાર.

આ મહાન સૂરિ પુંગવ-સૂર્ય ઈતરદર્શનરૂપી ઘુબડોને પરાસ્ત કરી, શ્વેતામ્બર દર્શનને મજબુત કરી, દિગમ્બરના લયને તોડી નાખી રાજસભામાં જય પતાકા મેળવી—સિદ્ધરાજ જયસિંહને હાથે જયપત્ર મેળવી, આર્હતધર્મની ઉદ્ધો-
ષણા બજાવી, સ્થાદ્વાદ રત્નાકર (કે જેનો જોટો બીજો નથી.) જેવો જૈનદર્શનના તત્ત્વોનો મહાસાગરરૂપ ગ્રંથ બનાવી; અનેક પ્રતિષ્ઠાઓ કરી આજીવન નિરાખાધ-
પણે શાસનસેવા બજાવી, સ્વર્ગે સિધાવ્યા. ભલે તેઓશ્રીનો સ્થૂલ દેહ અહીં વિદ્યમાન ન હો, પરંતુ તેમનો યશઃચંદ્ર તો ચિરકાલ પર્યંત જૈનદર્શન નભોગણને દેદિધ્યમાન જ રાખશે. તેમની યશઃપટ્ટીકા હજી હુવર્ણાક્ષરે કોતરાયેલી પડી છે-ને રહેશે. બસ અન્તમાં આ મહાન આચાર્ય ભૂતલમાં ચિરકાલ પર્યંત જય પામે ને મારા જેવા પામરો, ભક્તોનો ઉદ્ધાર કરે એજ અભ્યર્થના.

ૐ શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

વઢવાણકેમ્પ.

}

લે. મુનિ ન્યાયવિજય.

શ્રદ્ધા.

“ Trust thyself; every heart vibrates to that iron string ”—

Emerson.

અંતઃકરણમાં જ્યારે કોઈપણ વસ્તુ, વિચાર કે વ્યક્તિ પ્રત્યે પ્રેમનો આવિ-
ર્ભાવ અથવા તો આદર વૃત્તિ ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે શ્રદ્ધા ઉદય પામે છે. વિશ્વના સામાન્ય વ્યવહારમાં આપણે અનેક વ્યક્તિઓ અને વસ્તુઓના સંસર્ગમાં આવીએ છીએ પણ તે સર્વે આપણા હૃદયને સ્પર્શી શકતાં નથી, પણ જ્યારે આપણને કોઈપણ વસ્તુ, વિચાર કે વ્યક્તિના બાહ્ય અથવા આંતર સ્વરૂપમાં સૌન્દર્યના દર્શન થાય છે ત્યારે આપણું અંતઃકરણ તે તરફ આકર્ષાય છે. પ્રાકૃત માનવી સૌન્દર્યના કલેવરનો કામી છે; જ્ઞાની સૌન્દર્યના આત્માનો પ્રેમી છે. વિચાર કે વિવેક વિના, બાહ્ય સૌન્દર્યથી મુગ્ધ થઈ માનવી જ્યારે કોઈપણ વસ્તુ કે વ્યક્તિ પ્રત્યે આકર્ષાય છે ત્યારે અંધશ્રદ્ધા ઉદય પામે છે. અંધશ્રદ્ધામાં અજ્ઞાનની છાયા હોય છે, તેમાં પાત્રાપાત્રનો વિવેક હોતો નથી. બાહ્ય સૌન્દર્યથી મુગ્ધ ન થતાં માનવી જ્યારે વસ્તુના ગર્ભમાં રહેલા સૌન્દર્યના આત્માને પૂજે છે ત્યારે સાત્ત્વિક શ્રદ્ધા ઉદય પામે છે. સાત્ત્વિક શ્રદ્ધામાં જ્ઞાનનો શુભ પ્રકાશ હોય છે; અંધશ્રદ્ધામાં અજ્ઞાનની સ્થામ છાયા હોય છે. એક જ્ઞાનમૂલક હોય છે; બીજી અજ્ઞાનમૂલક હોય છે.

શ્રદ્ધા.

૬૭

શ્રદ્ધાથી જ્ઞાનનો આરંભ થાય છે. બાહ્યાવસ્થામાં જ્યારે બુદ્ધિ વિકસેલી હોતી નથી ત્યારે બાળક સર્વ વસ્તુ શ્રદ્ધાથી ગૃહણ કરે છે. વય વધતાં તેની બુદ્ધિ જેમ વિકસે છે તેમ તેને વસ્તુના તત્ત્વનું જ્ઞાન થાય છે. આપણા અલ્પ જીવનમાં જ્ઞાનના વિવિધ પ્રદેશો ખેડવાનું અસંભવિત છે. જ્ઞાન અનન્ત છે; જીવન અલ્પ છે. આપણી વામન બુદ્ધિમાં જ્ઞાનના વિશાળ પ્રદેશમાં વિહરવાનું સામર્થ્ય હોતું નથી. આથી સાહિત્યના વિવિધ અંગનો અભ્યાસ તે તે અંગના સમર્થ જ્ઞાની પર શ્રદ્ધા રાખી કરવો અત્યંત શ્રેયસ્કર છે. જ્ઞાનીના જ્ઞાનથી આપણા જ્ઞાનની વૃદ્ધિ થાય તે અત્યંત ફળદાયી છે. પણ પાંડિત્યના પાંડિત્યના પ્રખર તાપથી કે વિક્રાનોમાં વિલસતી વિદ્યા વિદ્યુતથી આપણી બુદ્ધિની પ્રભા કે આત્માનો પ્રકાશ ન અંબાય તે માટે સાવચેતી રાખવી જોઈએ. શાસ્ત્રની સુવર્ણ કુચીઓથી આત્મજ્ઞાનના દ્વાર ઉઘડતાં નથી. આપણામાં સુષુપ્તિ દશામાં પડેલી શક્તિને જાગૃત કરવાથી દિવ્ય જ્ઞાનના દ્વાર ખુલે છે. આત્માથી જ આત્માનો ઉદ્ધાર થાય છે.

આપણી બુદ્ધિમાં તર્કનું તત્ત્વ પ્રાધાન્ય ભોગવે છે. બુદ્ધિનો ધર્મ શંકા અને તર્ક કરવાનો છે. શંકાથી જ્ઞાનનો આરંભ થાય છે; સમાધાનથી તેની પૂર્ણાહુતિ થાય છે. બુદ્ધિમાંથી જ્યારે તર્ક વિર્તક અસ્ત પામે છે ત્યારે નિશ્ચયાત્મક જ્ઞાન ઉદય પામે છે. નિશ્ચયાત્મક જ્ઞાનની અનસ્ત પ્રભા ધ્રુવ તારલાની માફક આપણા જીવનપંથને અનંતકાળ માટે ઉજમાળે છે. તર્ક વિર્તક જ્યાં સુધી બુદ્ધિમાં વિશ્લેષ ઉપજાવે છે ત્યાં સુધી જ્ઞાન સ્થિરતાને પામતું નથી. સર્વ કર્મનો ક્ષય થવાથી જેનામાં જ્ઞાન સોળે કળાએ પ્રકાશે છે એવા વીતરાગના વચનનું અવિરામ મનન કરવાથી તર્ક વિર્તક અસ્ત પામે છે, અને વિમળ જ્ઞાન પ્રકટે છે. અંતઃકરણમાં વીતરાગ કથિત વચનપર ગઠ પ્રીતિ અથવા ઉત્કટ અભિરુચિ ઉત્પન્ન થવી તેનું નામ શ્રદ્ધા. શ્રદ્ધા સમ્યગ્ દર્શનનો આત્મા છે. વીતરાગ કથિત તત્ત્વનું સતત ચિંતન કરવાથી વીતરાગે દર્શવિદ્યા માર્ગે આપણું જીવન દોરવાની અંતઃકરણમાં પ્રેરણા સ્ફુરે છે. તે પ્રેરણાને આપણા જીવનમાં અપનાવવાથી આપણે અભયકુમાર માફક અક્ષય પદને પામીશું.

પુણ્યના મહાયોગથી માનવી સરસ્વતીનો પ્રસાદ પામે છે. વિદ્યાતા પ્રત્યેક માનવમંદિરમાં સરસ્વતીનાં મયૂરાસન માંડતી નથી. તેજસ્વી બુદ્ધિવાળા પ્રભાવશાળી પુરૂષો તત્ત્વજ્ઞાનનું તલસ્પર્શી જ્ઞાન મેળવી શકે છે; શાસ્ત્રના ઉંડા રહસ્યો ઉઠેલી શકે છે. સામાન્ય બુદ્ધિવાળા પુરૂષો શાસ્ત્રના ઉંડાણમાં પ્રવેશ કરી શકતા નથી. આથી સદ્ગુરૂનો યોગ કરવો અત્યંત શ્રેયસ્કર છે. ગુરૂની અનેક પ્રકારે સેવા કરવાથી માનવી સરસ્વતીનો પ્રસાદ પામે છે. ‘ગુરૂ વિના જ્ઞાન નહિ’ એ વાક્યમાં ગૂઢ રહસ્ય રહેલું છે. ગુરૂના ચરણની રજનો અભિષેક થયા વિના આપણામાં દિવ્ય જ્ઞાનનો આવિર્ભાવ થતો નથી. ગુરૂજ્ઞાનના પિયૂષ પાત્ર આપણામાં અમૃતત્વ

૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માટે ઉત્કટ અભિલાષા જાગૃત કરે છે. ગુરૂની અનન્ય પ્રકારે સેવા કરવાથી સાધ્વી પુષ્પચુલાએ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું.

શ્રદ્ધા કરવામાં વિવેક વાપરવો જોઈએ. આપણે જે વસ્તુપર શ્રદ્ધા કરીએ છીએ તેના ગુણોથી આપણું જીવન રંગાય છે. પંખીઓ પણ જે વૃક્ષમાં વાસ કરે છે તેની પાંદડીઓથી રંગાય છે. અદ્દીઠ રીતે આપણે જેના પર શ્રદ્ધા કરીએ છીએ તેના વિચાર અને વર્તનની છાયા આપણા જીવન પર પડે છે. તેની નીતિરીતિના તાણાવાણાથી આપણો જીવનપટ વણાય છે. આથી શ્રદ્ધાનો આદર્શ ઉચ્ચ અને ઉજ્જવળ હોવો જોઈએ. આપણે જે પુરુષ પર શ્રદ્ધા કરીએ તે આદર્શ મહાત્મા કે મહર્ષિ હોવો જોઈએ. આત્મજ્ઞાનની અમર રેખાઓ તેના વદનપર વિલસતી હોવી જોઈએ; પ્રેમના દિવ્ય પરિમલથી તેનું હૃદય ઉપવન મધ્યમથી રહેવું જોઈએ. ચારિત્રની ઉજ્જવળ પ્રભાથી તેનું જીવન પ્રકાશનું હોવું જોઈએ. જ્ઞાની, સમદર્શી અને ચારિત્રશીળ ગુરૂની છાયામાં વસવું અત્યંત શ્રેયસ્કર છે. કલ્પતરૂની માફક તે આપણા જીવનના મનોરથ સિદ્ધ કરશે. આત્મજ્ઞાની અને આત્મદર્શી ગુરૂના ચરણ કમલનો આશ્રય કરવાથી આપણું અજ્ઞાન દૂર થશે અને આપણને આત્મ-વિકાસના માર્ગનું રેખાદર્શન થશે.

હુનિઆમાં અનેક સંપ્રદાયો અને મતમતાંતરો પ્રવર્તે છે. તેમનો પ્રધાન ઉદ્દેશ સત્યનું પ્રતિપાદન કરવાનો હોતો નથી; પણ પોતાના સંપ્રદાયનો પ્રતિષ્ઠા સ્થાપન કરવાનો હોય છે. પોતાના સંપ્રદાયનાં ગીતો ગાવામાં તેઓનું સત્ય ગૌરવ બૂલે છે. આવાં સંપ્રદાયના શાસ્ત્રોમાં નથી હોતા આત્માના અમર ગુંજારવ કે સત્યના અનંત પ્રકાશ, આવાં શાસ્ત્રો બુદ્ધિવિલાસની રંગબૂમિ છે. તેમાં સત્યને નામે અસત્યનાં યૂજન થાય છે, અને તેમાં વામમાર્ગની તો વાતજ ન કરવી. મદિરાપાનમાં મહત્તા માનનાર; સ્ત્રીસેવનમાં સદ્ગતા સમજનાર અને વર્તમાન જીવનમાં રંગ-સગમાં જીવનનું ગૌરવ લેખનાર, વામમાર્ગને તો નવ ગજના નમસ્કાર. આથી વિવિધ સંપ્રદાયોના બુદ્ધિવિલાસ કે બાહ્ય સૌન્દર્યથી ન અંજતા કે આકર્ષતા, રાગ દ્વેષ અસ્ત પામવાથી, સમદર્શી અને સર્વ કર્મોના ક્ષય થવાથી સર્વજ્ઞ, એવા વીતરાગના વચનપર અનંત શ્રદ્ધા રાખી જીવનપંથ કાપવો અત્યંત કલ્યાણકારી છે.

માનવબુદ્ધિ મર્યાદિત છે. ધન્દિયો દ્વારા આપણને જ્ઞાન થાય છે અને તે જ્ઞાન જ્ઞાતા અને જ્ઞેયના દ્વંદ્વની અપેક્ષા રાખે છે. દ્વંદ્વ દ્વારા આપણને પરિમિત જ્ઞાન થાય છે, પ્રાચીન સમયમાં પ્રવર્તતા તત્ત્વજ્ઞાનના સિદ્ધાંતો અને વિજ્ઞાનની માન્યતાઓ અર્વાચીન જગતની દૃષ્ટિએ અસત્ય ઠર્યાં છે. આનું કારણ માનવ બુદ્ધિની અપૂર્ણતા છે. ભવિષ્યમાં અર્વાચીન જગતની માન્યતાઓ અને સિદ્ધાંતોપર કંઈક નવું જ અજવાળું પડશે. માનવ બુદ્ધિની મર્યાદા એ આપણા જ્ઞાનની મર્યાદા છે. બુદ્ધિમાં જ્ઞાનના અનંત પ્રદેશમાં વિહરવાનું સામર્થ્ય હોતું નથી. બુદ્ધિની સીમા

શ્રદ્ધા.

૬૬

ઓળંગી જ્યારે આપણે અતિન્દ્રિય પ્રદેશમાં પ્રવેશ કરીએ છીએ ત્યારે આપણને સત્ય જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય છે. બુદ્ધિનું કાર્ય જ્યાં સમાપ્ત થાય છે, ત્યાં શ્રદ્ધાના કાર્યનો આરંભ થાય છે. બુદ્ધિ જે પ્રદેશને સ્પર્શી શકતી નથી તે પ્રદેશમાં શ્રદ્ધાના પ્રભાવથી આપણે અદ્ય સમયમાં પ્રવેશ કરીએ છીએ. શ્રદ્ધા અને પ્રેમની દિવ્ય પાંખોથી માનવી જ્ઞાનના અનન્ત આકાશમાં વિહાર કરી શકે છે. અતિન્દ્રિય પ્રદેશમાં પ્રવેશ કરી જે મહાત્માઓએ આત્માનું અણુમોલું જ્ઞાન જગતને ચરણે ધર્યું છે તે મહાત્માઓના વચનપર અનન્ય શ્રદ્ધા રાખી તે પ્રમાણે વર્તન કરવાથી આપણે આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકીશું. જ્ઞાની પુરુષોના વચનપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખી તેમણે દર્શાવેલા માર્ગે ધૈર્ય, ઉત્સાહ અને આનંદથી વિચરવાથી આપણે સિદ્ધિ મેળવી શકીશું. શ્રદ્ધા વિના સત્ય જ્ઞાન અસંભવિત છે. અજ્ઞેય વસ્તુપર અંતઃકરણમાં સત્ય બુદ્ધિ ઉત્પન્ન થવી તેનું નામ શ્રદ્ધા. Faith is the intuitive cognition of things unseen.

બુદ્ધિ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાનું સાધન છે, શ્રદ્ધા જ્ઞાન સિદ્ધ કરવાનું સાધન છે. બુદ્ધિથી વિચાર સ્ફુરે છે; શ્રદ્ધાથી કાર્ય સિદ્ધ થાય છે. બુદ્ધિના પ્રભાવથી આપણે નીતિના સનાતન નિયમોનો યોધ મેળવી શકીએ છીએ; શાસ્ત્રનું સૂક્ષ્મ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકીએ છીએ અને તત્ત્વજ્ઞાનના ઉંડા રહસ્યો ઉકેલી શકીએ છીએ. પણ જ્યાં સુધી અંતઃકરણમાં એ સર્વે પ્રત્યે તીવ્ર શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થતી નથી ત્યાંસુધી એ જ્ઞાન વંધ્ય રહે છે. કેસુડાના ફુલની માફક તે લોકોની દૃષ્ટિ આંજે છે, પણ તેથી વ્યક્તિ કે સમાજનું જીવન સુવાસિત બનતું નથી. શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થતાં હૃદયનો વેગ શ્રદ્ધાના વિષય પ્રત્યે લાગે છે. શ્રદ્ધાનો ઉદય થતાં અંતઃકરણમાં શ્રદ્ધાના વિષય આકાર રૂપે વૃત્તિ ઉત્પન્ન થાય છે, અને વૃત્તિનો પ્રવાહ તીવ્ર અને પ્રબળ થતાં માનવીને શ્રદ્ધાના વિષયનું જ કેવળ ધ્યાન રહે છે. તેના અંતઃકરણમાં કેઈ પણ અન્ય પ્રકારની વૃત્તિ વિશ્લેષ ઉપજાવતી નથી. વૃત્તિના સંવેગના પ્રમાણમાં મનુષ્ય સાક્ષાત્કાર અનુભવે છે. શ્રદ્ધા જ્ઞાનમાં ચૈતન્ય રેડી મનુષ્યને તેના જીવનનો આદર્શ સિદ્ધ કરવા પ્રેરે છે. શ્રદ્ધાના પ્રભાવથી મનુષ્યમાં અનંત વીર્ય સ્ફુરે છે; તેના સંકલ્પમાં અપૂર્વ સંવેગ જન્મે છે, તેની પ્રવૃત્તિમાં અવશ્ય ઉલ્લાસ અને આનંદ પ્રગટે છે, શ્રદ્ધા સંકલ્પનો પ્રાણ છે; જ્ઞાનનો આત્મા છે અને સિદ્ધિની શક્તિ છે.

કેવળ શાસ્ત્રપરની શ્રદ્ધા ફળતી નથી. શાસ્ત્રના વચન અનુસાર વર્તન કરવાનું આપણામાં સામર્થ્ય હોય તો જ તે વચન ફળે છે. કેવળ શાસ્ત્રપરની શ્રદ્ધા વંધ્ય છે કર્મના અનેક પ્રકારો જાણ્યા છતાં અને તત્ત્વાર્થ સૂત્રનું સૂક્ષ્મજ્ઞાન મેળવ્યાં છતાં જો રાજહંસની માફક આત્મા અનાત્માનો વિવેક ન થાય તો તે જ્ઞાનરાશિ આપણને તારવાને બદલે ડુગાવશે. ચંદનવાહી ગર્દભની માફક તે જ્ઞાનજીવનને સુવાસિત નથી કરતું. બુદ્ધિના વૈભવથી આત્મવૈભવ નથી મળતો, શાસ્ત્રની શ્રદ્ધા કરતાં આપણા પોતાના સામર્થ્ય પર અનન્ત શ્રદ્ધા હોવી જોઈએ. આપણામાં રહેલા અનંત

૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વીર્યનો શ્રદ્ધામાં વિનિયોગ કરવાથી આપણે સિદ્ધિ મેળવી શકીશું. આપણે વ્યક્તિ અને વિશ્વના વિજેતા બનીશું. આપણી અંદર રહેલી અનંત શક્તિને જાગૃત કરવાથી આપણે દુઃખના ડુંગરોમાંથી આપણો વિજયપંથ કાપી શકીશું. વિશ્વમાં એવી કોઈ વસ્તુ નથી કે જે આપણી શક્તિથી સાધ્ય ન થઈ શકે. શક્તિનો સર્વત્ર વિજય છે, એ શક્તિના પ્રભાવથી સુકોમળ પુષ્પની પાંદડીએ પાંદડીએ કુમળી પ્રભા ફુટે છે; યૌવનને આંગણે પગ માંડતી કુમારિકાના અંગમરોડથી મહનરાજના વિજય મંડાય છે; રસરાજ રસરાણીના અંતરમાં રસચંદ્રિકાની મીઠી મોહીની વરસાવે છે અને યોગીરાજ પ્રભુના અધરની મુરલી બની વિશ્વકુંજમાં વિરાટ સંગીતનું માધુર્ય રેલાવે છે.

શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થયા પછી આપણે જે સત્યનો શ્રદ્ધાપૂર્વક સ્વીકાર કર્યો હોય તે સત્યને જીવનમાં મૂર્તિમંત કરવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરવો જોઈએ. અડગ સંકલ્પથી જ કાર્ય સિદ્ધિ થાય છે. આપણા સંકલ્પમાં વિશ્લેષ અને વિકલ્પ ઉપજાવનારી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરવાથી આપણે સિદ્ધિ મેળવી શકીશું. આત્મનિરીક્ષણ કરવાથી આપણા સંકલ્પમાં અસ્થિરતા અને વિકલ્પતા ઉપજાવનારી વસ્તુઓનું આપણને જ્ઞાન થશે. સ્વાથની લાગણીઓ, સુખની કામનાઓ અને લોભની વૃત્તિઓ આપણા સંકલ્પને નિર્બળ કરી અને આપણને નિઃસત્વ કરી આપણા જીવનપર નિરંકુશ સામ્રાજ્ય લોગવે છે. આસક્તિ અને કામનાઓપર આપણું પ્રભુત્વ સ્થાપન કરવાથી જ આપણે આપણા જીવનમાં સત્યનું સામ્રાજ્ય સ્થાપન કરી શકીશું. મનોનિશ્ઠ અને ઈન્દ્રિયોના સંયમથી આપણે આસક્તિ અને કામનાઓપર આપણું સ્વામિત્વ સ્થાપન કરી શકીશું. જેમ જેમ આપણે આત્મસંયમ કેળવીશું તેમ તેમ આપણામાં આત્મશક્તિનો આવિર્ભાવ થશે. આત્મશક્તિના પ્રભાવથી આપણામાં દિવ્ય જ્ઞાનનાં કિરણો ફૂટશે.

આત્મશ્રદ્ધાના પ્રભાવથી મનુષ્યમાં આત્મશક્તિનો આવિર્ભાવ થાય છે. આત્મશક્તિનો આવિર્ભાવ થતાં વિશ્વમાં કાર્ય કરી રહેલી અનંત શક્તિ મનુષ્યને સહાય કરે છે. એ શક્તિના પ્રભાવથી મનુષ્યને પ્રત્યેક કાર્યમાં સિદ્ધિ વરે છે. એ શક્તિના પગલે પગલે વિજયના સ્વસ્તિક પૂરાય છે. આત્મજ્ઞાનથી મનુષ્યને તેની અંદર રહેલી અનંત શક્તિની પ્રતીતિ થાય છે; આત્મસંયમથી મન અને ઈન્દ્રિયોપર પ્રભુત્વ મેળવી માનવી એ શક્તિનો જીવનમાં આવિર્ભાવ કરી શકે છે; આત્મશ્રદ્ધાથી એ શક્તિનો વિનિયોગ તેના આદર્શમાં કરવાથી તે સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે. જે માનવીના જીવનમાં આત્મજ્ઞાન, આત્મસંયમ અને આત્મશ્રદ્ધાની ત્રિવેણીનો સંગમ થાય છે તેનું જીવન પુણ્યતીર્થરૂપ બને છે.

શ્રીમાળીપોણ
ભરૂચ તા. ૧૦ સપ્ટેમ્બર ૧૯૨૫

ઉત્તમચંદ લલ્લુભાઈ ઝવેરી



સદાચાર અથવા સતિક્યા.

૭૧

સદાચાર અથવા સતિક્યા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૮ થી શરૂ.)

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ.

કદાચ એમ કહેવામાં આવે કે દરિદ્રતાને સદાચારની સાથે કંઈક સંબંધ છે તો તે કયન કેટલેક અંશે ઠીક હોઈ શકે. મહાપુરૂષો તો હંમેશાં દરિદ્રજ હોય છે અને જો સંયોગવશત્ કોઈનો જન્મ કોઈ સંપત્તિમાન કુલમાં થઈ જાય તો તેઓ પોતાની સંપત્તિનો ત્યાગ પણ કરી દે છે. આ સંબંધમાં ભગવાન મહાવીર, મહાત્મા બુદ્ધ, રાજા ભરથરી, રાણી મીરાંબાઈ, કાંઉટ ટોલ્સ્ટોય વિગેરેના ઉદાહરણો જવલંત અને સુપ્રસિદ્ધ છે. પરંતુ જે લોકો દરિદ્ર હોય છે અથવા દરિદ્ર ઘરમાં જન્મ લે છે તેના મોટા ભાગ પ્રાયે કરીને સરળ, સત્યનિષ્ઠ અને સદાચારીજ હોય છે. એટલુંજ નહિ પણ તેઓની સરળતા તથા સત્યનિષ્ઠા તેઓને આજીવન દરિદ્ર રાખવામાં કારણભૂત અને છે. તેઓ પોતાની સરળતા તથા સત્યનિષ્ઠાને લઈને કદિ રાખવામાં કારણભૂત અને છે. તેઓ પોતાની સરળતા તથા સત્યનિષ્ઠાને લઈને કદિ પણુ જીવન બાલતા નથી, કોઈનું ધન અપ્રમાણિકતાથી લેતા નથી, અને કોઈ પણ જાતનું છળકપટ કરતા નથી તેઓ નોકરી કરતા હોય કે વેપાર કરતા હોય, તેઓની આર્થિક સ્થિતિ હંમેશાં એક સરખીજ રહે છે એવાજ લોકોને માટે કહેવામાં આવ્યું છે કે “હમારે પ્રભુ, નિર્ધન કો ધન રામ” જે લોકોનો એવો સિદ્ધાંત હોય છે તેઓ કદિ અનીતિ અથવા અધર્મના માર્ગ પર જઈ શકતા નથી. તેઓનું હૃદય હંમેશાં સંતુષ્ટ અને બલિષ્ઠ રહે છે. અને તેઓનો સદાચાર એક સામાન્ય કરતાં પણ વિશેષ હોય છે. મૃચકટિક નાટકમાં ગરીબ બ્રાહ્મણ ચારુદત્ત પોતાની કર્તવ્ય-બુદ્ધિને લઈને કેવી ઉદારતા, સત્યતા, સહૃદયતા બતાવે છે? તેને પોતાનાં ધન અથવા વૈભવના નાશની ચિંતા નથી થતી, પરંતુ માત્ર એટલીજ ચિંતા રહ્યા કરે છે કે “ક્ષીણાર્થમિત્યતિથયઃ પરિવર્જયંતિ” હું દરિદ્ર છું, અને એટલા માટે મારે ઘરે અતિથીઓ પણ નથી આવતા. ખ્રીસ્તી ધર્મમાં સુધારો કરનાર પ્રસિદ્ધ માર્ટિન લ્યુથર એટલો અધો દરિદ્ર હતો કે તેને કોઈ કોઈ વખત પોતાના નિર્વાહને અર્થે મહેનત મજૂરી પણ કરવી પડતી હતી. છતાં તેનું શ્રેષ્ઠ ચારિત્રજ તેનું સર્વોપરિ ધન હતું.

નિષ્ઠા અને દૃઢતા પૂર્વક જે કાર્ય કરવામાં આવે છે તેમાં બહુધા સફલતાજ મળે છે, પરંતુ તેની સાથે પોતાની શક્તિનું અનુમાન તથા સત્ય અને ન્યાયનું અનુસરણ પણ કરવું જોઈએ. એમ કરવાથી મનુષ્ય સર્વ સાંસારિક કાર્યો સહેલાઈથી કરી શકે છે અને તેના ઉત્સાહમાં અતુલ વૃદ્ધિ થાય છે. સત્યને માત્ર આપણા ધર્મ, કર્મ અને કર્તવ્ય વિગેરેનોજ નહિ, પરંતુ સમસ્ત વિશ્વનો આધાર માન-

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વામાં આવે છે. પ્રાચે કરીને લોકો પણ એમ કહે છે કે સત્ય ઉપરજ દુનિયા ટકી રહી છે, તો એ વાત સાચીજ છે. ધનવાન અથવા વિદ્વાન હોવું તે કોઈ પણ મનુષ્યનું પ્રથમ અને પરમ કર્તવ્ય નથી, પરંતુ સત્યનિષ્ઠ અને ન્યાયશીલ રહેવું એ તો દરેક મનુષ્યનું અનિવાર્ય પરમ કર્તવ્ય છે. પ્રત્યેક કાર્યની શરૂઆત કરતી વખતે આપણે તે સંબંધી સત્યતા અને ન્યાયના સ્વરૂપનો વિચાર કરી લેવો જોઈએ, તે અનુસાર કોઈ નિયમો બનાવી લેવા જોઈએ અને હુમેશાં તે નિયમોનું અનુસરણ કરવું જોઈએ. કર્તવ્ય અને સત્ય એક સૂત્રથી બંધાયેલા છે જે મનુષ્ય કર્તવ્યપરાયણ હોય છે તે પોતાની સઘળી વાતોમાં તથા સઘળાં કાર્યોમાં સત્યતાનું પણ તેટલુંજ માન અને પાલન કરે છે. મહારાજ હરિશ્ચંદ્ર સત્યપરાયણ હતા, તે ખાતર તેમણે પોતાનું રાજ્ય તજ્યું, પરિવાર છોડ્યો, ચંડાલનું દાસત્વ સ્વીકાર્યું અને અનેક કષ્ટ વેડંબાં, છતાં પણ સત્યના પાલન ખાતર તેમને જે કર્તવ્ય કર્મ કરવું પડ્યું તેનાથી તેમણે કદિ પણ મ્હોં સંતાડ્યું અથવા બગાડ્યું નથી. જો કર્તવ્યને શરીર, માની લઈએ તો સત્યપરાયણતાને તે શરીરના અસ્થિ, મજ્જા સાધુતાને તેનું લોહી, અને સરલતાને તેનું સૌંદર્ય માનવું પડશેજ. કુટુંબ, સમાજ, અથવા દેશનું કોઈ પણ કાર્ય સત્ય વગર થઈ શકતું નથી. વાસ્તવિક પ્રતિષ્ઠા એજ મનુષ્યનું મહાન ઐશ્વર્ય છે. તેના જેવી બીજી એક પણ સંપત્તિ નથી. જો કે એમ તો ન કહી શકાય કે તેની સહાયતાથી સંસારનાં સર્વ પદાર્થો પ્રાપ્ત કરી શકાય છે, પરંતુ એટલું તો નિઃસંદેહ છે કે તેની સહાયતાથી જે કાંઈ મળી શકે છે તેનું તથા તેની પ્રતિષ્ઠાનું મૂલ્ય અને મહત્વ ઘણુંજ વધારે છે અને તે વાસ્તવિક પ્રતિષ્ઠા પણ માત્ર સત્યતાની સહાયતાથીજ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. સદાચરણથી મનુષ્યને સૌથી મોટો લાભ એ થાય છે કે સમાજમાં તેની પ્રતિષ્ઠા ઘણીજ વધે છે અને લોકોના હૃદયમાં તેને માટે અતિશય માન ઉત્પન્ન થાય છે. જો અપ્રમાણિકપણે પ્રાપ્ત કરેલ દ્રવ્યને લઈને અથવા ખુશામતથી પ્રાપ્ત કરેલ પદ્ધતિને લઈને કોઈ મનુષ્યની પ્રતિષ્ઠા બહુજ વધી ગઈ હોય છે તો તે પ્રતિષ્ઠા કશા કામની નથી; આપણે તેને કદિપણ વાસ્તવિક પ્રતિષ્ઠા કહી શકતા નથી. વાસ્તવિક પ્રતિષ્ઠા તો એજ છે કે જેનું કારણ અનીલિયુક્ત ન હોય; અને જે સત્ય તથા ન્યાયના આધાર ઉપરજ સ્થિત થયેલ હોય.

એક બીજી વાત ધ્યાનમાં રાખવા જેવી એ છે કે સદાચારી બનવા માટે કેવળ સત્યનિષ્ઠા અને ન્યાયપરાયણતાજ યથેષ્ટ નથી; આપણામાં સત્ય અને ન્યાય પ્રત્યે નિષ્ઠાજ હોવી જોઈએ એટલુંજ નહિ પણ તદનુસાર કાર્ય કરવાનું સાહસ તથા બળ પણ હોવાં જોઈએ. આપણે એવું આચરણ કરવું જોઈએ કે જેની અંદર સહભાવ હોય. આપણાં હૃદયમાં હુમેશાં કોઈ સત્કાર્ય કરવાની ઈચ્છા હોવી જોઈએ અને તે સત્કાર્યને આપણું લક્ષ્ય અને ઉદ્દેશ બનાવીને આપણે

સદાચાર અથવા સાતક્યા.

૭૩

કર્તવ્ય-ક્ષેત્રમાં ઉતરી પડવું જોઈએ. ઘણા લોકો પરમ સત્યનિષ્ઠ હોય છે, પરંતુ તેઓ ઉદ્દેશ્ય અને કર્તવ્યના અભાવને લઈને સંસારમાં એક પણ એવું કાર્ય નથી કરી શકતા કે જેને આપણે આદર્શરૂપ કહી શકીએ અને જેનાથી લોકોને અનુકરણ કરવાનું ઉત્તેજન મળે. સત્યનિષ્ઠ થવાથી આપણે માત્ર એટલું જ કરી શકીએ છીએ કે કોઈ ખરાબ કાર્ય ન કરીએ; પરંતુ સારું કાર્ય કરવા માટે તો કર્તવ્ય-પરાયણ થવાની આવશ્યકતા છે. જ્યાંસુધી મનુષ્ય હંમેશાં સત્કાર્ય કરતો નથી ત્યાંસુધી તેના સદાચાર સ્થિર થઈ શકતો નથી. જે લોકો સંસારનું તથા માનવજાતિનું કલ્યાણ કરવા ઈચ્છતા હોય તેઓએ હંમેશાં સત્કાર્ય કરતાં રહેવું જોઈએ.

આજકાલ લોકોમાં પ્રાપ્ત કરીને વિદ્વતા અને બુદ્ધિમત્તાની કશી ન્યૂનતા નથી, પરંતુ શું કેવળ એ વસ્તુઓથી મનુષ્ય સંસારમાં મહત્વ અથવા આદર પ્રાપ્ત કરી શકે છે? તેજ માણસ બુદ્ધિમાન, વિદ્વાન અથવા શ્રેષ્ઠ કહી શકાય કે જેનામાં સત્ય-નિષ્ઠાની સાથેસાથ સત્કાર્ય કરવાની પ્રબળ ઈચ્છા પણ હોય છે અને યથાસાધ્ય તે પોતાની ઉક્ત ઈચ્છાની પૂર્તિ કરવાનો પણ પ્રયત્ન કરે છે. ગોસ્વામી તુલસીદાસ, મહારાજા જિવાજી, જસ્ટીસ રામડે, વિગેરે મહાપુરુષો શું માત્ર પોતાની વિદ્વતા અથવા બુદ્ધિમત્તાને લઈનેજ આટલી બધી પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરી શક્યા છે? કદિ નહિ. તેઓની પ્રતિષ્ઠાનું મુખ્ય કારણ તો એ હતું કે તેઓ પરહિતાર્થે સત્કાર્ય કરતા હતા. માર્ટીન લ્યુથરનો રાજાઓ કરતાં પણ અધિક આદર તેનાં સત્કાર્યને લઈનેજ થયો હતો. સત્ય, ન્યાય, અને પરોપકારને ધ્યાનમાં રાખીને જે મનુષ્ય કર્તવ્યક્ષેત્રમાં ઉતરી પડે છે તેજ મહાપુરુષ કહેવાય છે અને સંસારમાં સર્વત્ર પૂજાય છે. સઘળા લોકો તેના ઉપર વિશ્વાસ રાખે છે અને તેણે નિર્દિષ્ટ કરેલા માર્ગનું અનુકરણ કરે છે. કેમકે તે જે કાંઈ કહેશે તેજ તે કરશે અને તે જે કાંઈ કરશે તે ઉચિત અને ન્યાયજન કરશે. સંસારમાં જેટલો આદર સદાચાર અને સત્કાર્યનો થાય છે તેટલો વિદ્યા અને બુદ્ધિનો કદિપણ નથી થતો. સત્કર્મ કરનાર અને સદાચારી મનુષ્યજ સૌથી અધિક બુદ્ધિમાન ગણાય છે. દુરાચારી અને કુકર્મી મનુષ્યની બુદ્ધિ ગમે તેટલી તીવ્ર હશે, તોપણ તેને કોઈ બુદ્ધિમાન કહેતું નથી. આર્થિક દૃષ્ટિએ કદાચ સદાચારી મનુષ્યની ઉન્નતિ એક વિદ્વાનની જેટલી ન થયેલી હોય, તોપણ એટલું તો નિઃસંદેહ છે કે તેના ગુણોનો વિકાસ થયા વિના રહેતો નથી. બનવાજોગ છે કે થોડો સમય લોકો તેની દરિદ્રતા અને હીનાવસ્થા આદિને લઈને તેની વાસ્તવિક યોગ્યતા ન સમજે, પરંતુ એક વખત તેના ગુણોનો વિકાસ અવશ્ય થશે. અને તે ગુણ વિકાસજ તેનું દ્રવ્ય પણ છે અને લોકોને સદાચારી બનાવવામાં સાધનભૂત પણ તેજ છે.

સદાચારી મનુષ્ય પોતાના સદાચારને બીજાની વિદ્યા, બુદ્ધિ અને ખોટી

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રતિષ્ઠા વિગેરે કરતાં કંઈક વધારે માને છે, અને વાસ્તવિક રીતે તેનું એવું માનવું વ્યાજબી છે. એક વખત એક વકીલે એપિકટેટસ નામના પ્રસિદ્ધ વિદ્વાન પાસે જઈને તેના સિદ્ધાંતની કેટલીક વાતો જાણવા ઇચ્છ્યું. એપિકટેટસ સમજી ગયો કે તે મને સફલાવથી નથી પૂછતો, તેથી તેણે કહ્યું “ તમે મારા સિદ્ધાંતો ઉપર કેવળ ટીકા કરશો, તમે તેનું વાસ્તવિક તાત્પર્ય જાણવા માગતા નથી, તેટલા માટે તમને મારા સિદ્ધાંતો ન જાણવા એજ સાફ છે. ” તે ઉપરથી વકીલે કહ્યું “ જો હું આપના સિદ્ધાંતો પ્રમાણે ચાલવા લાગું તો હું પણ આપના જેવો ગરીબ નહિ થઈ જઈ ? તો પછી મને આટલા મોજશોખ, ધનદોલત, ગાડીઘોડા કેવીરીતે પ્રાપ્ત થશે ? ” એપિકટેટસે જવાબમાં કહ્યું “ મને તો એ સર્વ વસ્તુઓની જરૂર નથી. સાચું પૂછો તો મારાથી વધારે દરિદ્ર તમેજ છો, તમને ખીજની કૃપાની ચિંતા રહે છે, પરંતુ હું કોઈની પણ પરવા નથી કરતો. એટલા માટે હું તમારાથી અધિક સંપન્ન છું, મારા વિષે લોકો શું કહેતા હશે તેની મને લેશ પણ ચિંતા નથી રહેતી. અને હું કદિ પણ કોઈની ખુશામત કરતો નથી. એજ મારી ખરી સંપત્તિ છે. તમારી પાસે સંપત્તિ છે, પરંતુ તમારા લેણને લઈને તે હોય કે ન હોય એ સરખું છે. માફ મનુજ માફ રાજ્ય છે. તત્વવિચારણામાં મારો સમય ઘણી સારી રીતે પસાર થાય છે. તમને તમારું ઐશ્વર્ય ઓછું લાગે છે. મને માફ ઐશ્વર્ય ઘણું વધારે લાગે છે. તમે અસંતુષ્ટ રહો છો અને હું સંતુષ્ટ રહું છું.”

રાજર્ષિ ભર્તૃહરિએ પણ કહ્યું છે:—

વયમિહ પરિતુષ્ટા વલ્કલૈસ્ત્વં દુકૂલૈઃ સમ દ્વહ પરિતોષો નિર્વિશેષો વિશેષઃ ।

સ તુ ભવતિ દરિદ્રો યસ્ય તૃણા વિશાલા મનસિ હિ પરિતુષ્ટે કોડર્થવાન્ કો દરિદ્રઃ ॥

ઈંગ્લાંડના પ્રસિદ્ધ વક્તા શેરિડનીની પણ એક વાત પણ જાણવા યોગ્ય છે. તે બહુજ વ્યસની તથા અવ્યવસ્થિત હતો. અને તેને લઈનેજ તેની યોગ્યતા અને પ્રતિષ્ઠા ઘણી વધી શકી ન હોતી. એક દિવસે તેને એક નોકર પોતાનો પગાર માગવા આવ્યો; તેને શેરીડને જરા ગુસ્સે થઈને કહ્યું “ શું પગાર ભાગી જાય છે ? ” તે ઉપરથી નોકરે જવાબ આવ્યો “ સાહેબ, હું જાણું છું કે પગાર ભાગી જવાનો નથી. પણ આપની અને મારી વચ્ચે જે અંતર છે તે હું ઘણી સારી રીતે સમજું છું. કુલ અને વિદ્યામાં આપ મારાથી શ્રેષ્ઠ છો એ ખરું, પરંતુ વ્યવહાર ‘ લેણદેણ અને સ્વમાવ વિગેરેમાં હું આપનાથી શ્રેષ્ઠ છું. ” નોકરનું કહેવું તદ્દન સાચું જ હતું. માત્રીકને તો લોકોને યથાસમય રૂપિયા ચુકવવાની ચિંતા જ ન હતી અને તેને પોતાની વાતનું જ ધ્યાન રહેતું નહોતું; પરંતુ નોકરમાં એવું નહોતું. તે સાચા અને પોતાની વાતમાં પક્ષો હતો.

અનેક નાની મોટી એવી આખતો છે કે જેના સંયોગથી મનુષ્યના સદાચા-

પ્રકીર્ણ.

૭૫

રતું સંગઠન થાય છે. મોટા ધનવાન અથવા પરાક્રમી બનીને લોકોની વાહવાહ લુંટવી એ આપણા અધિકારની વાત નથી, પરંતુ આપણામાં સફસાવો અને સફવાસનાઓની સૃષ્ટિ રચીને તે અનુસાર ચાલવું એ આપણા હાથની જ વાત છે. એ માટે કોઈ બાહ્ય સાધનોની આવશ્યકતા નથી, તેથી એ આપણેજ આધીન છે. જો કે મનુષ્યની વૃત્તિઓ અને વ્યવહાર વિગેરે ઉપર બહારનાં સાધનો અને પ્રસંગોનો થોડો ઘણો પ્રભાવ પડે છે, તો પણ આત્મનિષ્ઠ મનુષ્યને માટે તે પ્રભાવથી બચીને ઠેકાણે આવી જવું સહજ છે. જેટલાં નાનાં મોટાં કાર્યો અથવા વિચારો વગેરે હોય છે તે સર્વની આપણી વૃત્તિ ઉપર થોડી છાયા પડે છે અને એ છાયાનુસાર મનુષ્યનું ભવિષ્ય સુધરે છે વા બગડે છે. આપણે સારા માણસોનો સાથે રહીએ અને સારાં કાર્યો કરીએ તો આપણે સદાચારી બની શકીએ છીએ. તેનાથી વિપરીત આચરણ આપણને દુરાચારી બનાવે છે. એ બેમાંથી કોઈ એક માર્ગનું અવલંબન કરવું એ આપણા અધિકારમાં છે. ગીતાજીમાં પણ કહ્યું છે કે—

“આત્મૈવ હ્યાત્મનો બન્ધુરાત્મૈવ રિપુરાત્મનઃ ।”

(ચાલુ)



॥ પ્રકીર્ણ ॥

જૈન મુનિરાજઓએ રેંટીયો કાંતવો જોઈએ ? એ વિષય ઉપર પેપરોમાં ઘણીજ ચર્ચા ચાલી રહી છે. જેમાં મુખ્ય પાઠ મહાશય ચરણદાસે સારો ભજવી સાધુ મુનિરાજોની અવગણના કરવામાં બાકી રાખી નથી. હજી તો સ્વરાજ્યના હિમાયતી અને દેશના મુખ્ય નાયકોમાં (સંસારીઓમાં જ) રેંટીયો ચલાવવાથી સ્વરાજ્ય મળે કે કેમ તેમાં પણ મતભેદ છે. ત્યાં સંસારનો સર્વથા ત્યાગ કરનાર ત્યાગી મુનિ મહારાજઓ જેમનું કર્તવ્ય અને વીતરાગ દેવનું ફરમાન વીસ વસા (એકેન્દ્રીય કાયજીવો સહિતની) દયા પાળવાનું છે ત્યાં રેંટીયો મુનિશ્રીઓ કાંતી વાયુકાયની પણ વિરાધના કેમ કરી શકે ? વળી રેંટીયો કાંતવાનું કાર્ય સાધુ કરે તો આત્મજ્ઞાન છોડી અન્ય પ્રવૃત્તિમાં પડતા સંસારી જન્મજાળ પણ વધે. તેઓશ્રી પૈસા મેળવી સ્વદેહ પોષણ કરવાનું કાર્ય કરે તો સાધુપદની અવનતિ પણ થાય. મુનિરાજો ત્યાગી મહાત્મા હોવાથી અત્યારના ચાલતા જમાનામાં તો ધર્મેપદેશ આપી ધર્મ-નીતિના તત્ત્વો પ્રાણીમાત્રમાં ફેલાવવા, જ્ઞાનદાન આપવું, જૈનધર્મનું સાહિત્ય ફેલાવવાના ઉપદેશ દ્વારા પ્રયત્ન કરવાનું અને વધારામાં સાધુધર્મને ઉચિત અનેક શાસન સેવા કરવાનું છે; જેથી રેંટીયાની જન્મજાળમાં પડવાનું સર્વથા અયોગ્ય છે. આવી નકામી ચર્ચાઓમાં ઉતરતાં જૈનેતર પ્રજામાં હાંસીપાત્ર થવું યોગ્ય નથી.



I. A.

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

ખાતગાહ-ડોંગરા જીલ્લા શેખુપુરા પંચાયતમાં અત્યાર સુધી કોઈ મુનિ મહારાજનું ચાતુર્માસ નહોતું થયું. આ સાલ શ્રીમદ્ વિજયનાનંદ સૂરિ મહારાજના પ્રશિષ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભ સુરિજીના શિષ્ય પંચાસજી શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ તથા મુનિ શ્રી વિચારવિજયજી મહારાજનું ચાતુર્માસ થયેલ છે. તેઓશ્રીના ઉપદેશથી દેરાસર બનાવવા માટે એક મકાન ખરીદવામાં આવ્યું છે. આ સાલ પર્યુષણ પર્વ બહુજ આનંદથી પસાર થયા છે. ધર્મકરણી વિગેરે સારી રીતે થયેલ છે. સુપત વગેરેની ઉપજ માત્ર આઠ ઘર છતાં રૂ. ૨૪૦૦) ની થઈ છે. સંવત્સરી પર્વના રોજ કસાઈઓની દુકાનો ખંધ રાખવામાં આવેલ હતી. અહિં એક મૂર્તિ શ્રી પાર્શ્વનાથ મહારાજની પત્નારત્નની છે કે જેની આખા હિંદુસ્તાનમાં નથી. પૂજા, પ્રભાવના વગેરે સમયાનુસાર ઠીક થયા હતા.

સમાલોચના અને સ્વિકાર.

જૈન કાવ્ય પ્રવેશ—લેખક માવજી દામજી શાહ. કિંમત ચાર આના. આ બુકમાં ક્યા સ્તવનો ક્યાં બોલી શકાય તે વિવેકપુરઃસર બતાવેલ છે. પ્રયાસ યોગ્ય કર્યો છે. મળવાનું ઠેકાણું મુંબઈ કાલ્યાદેવી જૈન હાઈસ્કૂલ પ્રકાશકને ત્યાંથી.

જૈન યુગ માસિક—શ્રી મુંબઈ જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ઓરીસ તરફથી આ નામનું માસિક હાલ પ્રકટ થયેલ છે. આપણી કોન્ફરન્સ તરફથી આવા માસિકની તે દ્વારા કોન્ફરન્સના ઉપયોગીપણા માટે-તેના તરફથી જૈન સમાજને સુચના કરવા માટે અને તેની કાર્યવાહીનું દિગ્દર્શન કરાવવા માટે જરૂર હતી. આ અંકમાં ૧૪ લેખો આપેલા છે, જેમાં કેટલાક ખાસ વાંચવા જેવા છે; તંત્રી માઈ મોહનલાલ દલ્દીચંદ લેખક, અનુભવી અને ઉત્સાહી હોવાથી સમાજને ભવિષ્યમાં સાગે લાલ મળવા સંભર છે. કવનજમ બે રૂપીયા યોગ્ય છે. અમો તેની ઉત્તિ ધન્યજીએ છીએ.

શ્રી જીવરક્ષા જ્ઞાન પ્રચારક મંડલી હૈદરાબાદ (દક્ષીણ)—નો નવમો વાર્ષિક રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. તે વાંચતાં તેનાં કાર્યો અને વૃત્તાંત (તે સાથે આવેલ લેખ) બે ભાષામાં આપેલ છે. જે વાંચતા દયા ઉત્પન્ન કરે તેવો છે, સાથે આપેલ ૧૪ છબીયા (દૃશ્યો) જોતાં કતલ થતાં જનાવરોની રક્ષા માટે, કરવામાં આવતાં પ્રયત્ન માટે આ સંસ્થાને ધન્યવાદ આપવો પડે છે. સાથે તેને દરેક પ્રકારની મદદ આપવા હૃદય પ્રેરણા કરે છે. આ રીપોર્ટ અને સાથેની હકીકતની બુક બંને વાંચવાની જરૂર છે. પ્રકાશક શેઠ લાલજી મેઘજીનો શુભ પ્રયત્ન છે.

આ બુકમાં ઉપદેશદ્વારા જીવદયાના માટે પ્રયત્ન કરનાર મુનિમહારાજો તથા ઉદાર ગ્રહસ્થોનાં ફોટા આપેલ છે. ઉપજ ખર્ચનો હિસાબ ચોખ્ખવટવાળો છે. આ મંડલીના કાર્યવાહકો જે ભોગ આપે છે તે માટે ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે.

સ્વિકાર-સમાલોચના.

૭૭

શ્રી સુરસુંદરી ચરિત્ર—શ્રીમાન ધનેશ્વર મુનિ વિરચિત. આ આદર્શ સતી ચરિત્રના અનુવાદક આચાર્ય શ્રીમદ્ અજિતસાગરજીસૂરિ મહારાજ છે. આ ચરિત્રની રસિકતા અને સુંદરતા એટલી બધી છે કે વાચકના હૃદયમાં તે ધર્મની સંસ્કૃતિ થયા સિવાય રહેતી નથી, એટલું જ નહિ પરંતુ અંધકાર મહારાજે તેમાં જણાવેલ રાગરૂપી અગ્નિ અને દ્વેષરૂપી ભુજંગને શાંત કરવામાં આ કથા જળ અને મંત્રની આપેલ ઉપમા યથાયોગ્ય છે. આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા શ્રી ધનેશ્વર મુનિએ માગધી ભાષામાં જે સુંદર રચના કરી છે તેનો આ અનુવાદ પણ વિદ્વદ્ રત્ન આચાર્ય મહારાજ શ્રી અજિતસાગરજી મહારાજે સુંદર-સરલ રસિક અને ભાવવાહી ગુજરાતી ભાષામાં યથાર્થિત વિદ્વતાપૂર્ણ કરેલ છે. આવા અનુકરણીય ઉત્તમ ચરિત્રોનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ એક વિદ્વાન મુનિ મહારાજને હાથે થાય તે આવકારદાયક અને પઠન પાત્ર માટે ઉપયોગી બને તે સ્વાભાવિક છે.

એકંદર રીતે આ અનુવાદ જેમ સુંદર અને આકર્ષક છે, તેમ અનુવાદક મહાત્માએ તેની આ ગ્રંથની શરૂઆતમાં કરે પાનામાં લખેલી વિસ્તારપૂર્વક અને વિદ્વતાપૂર્ણ પ્રસ્તાવના પણ ખાસ વાંચવા જેવી અને ગ્રંથના અનુવાદની ઉત્તમતા બતાવનારી છે. તે પ્રસ્તાવનામાં આ ગ્રંથના કર્તા શ્રી ધનેશ્વરમુનિજીનું ઇતિહાસિક દૃષ્ટિએ આપેલ વૃત્તાંત તેમજ તેમના કાવ્યની પ્રતિભાનું યથાર્થિત અને અસરકારક રીતે અનુવાદક મહાત્માએ બતાવેલ હકીકત ખાસ મનનીય છે. એકંદરે આ ગ્રંથ મનુષ્યને ધર્મનો સંસ્કારી બનાવવા સાથે તેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ રાગ દ્વેષનો ત્યાગ કરાવવામાં રહેલો છે, તેમજ જણાવેલ છે તે પ્રમાણે તે મનનપૂર્વક વાંચનારને ત્યાગ કરાવનાર અથવા તે છેવટે રાગદ્વેષ પાતળા કરાવી ક્રમે ક્રમે સંપૂર્ણ આત્મકલ્યાણ કરાવનાર છે, એમ આ ગ્રંથ વાંચતા જણાય છે. આત્મઅર્થો કાષ્ઠપણ મનુષ્યને માટે આ ચરિત્રગ્રંથ ઉપકારક અને આવશ્યક હોઈ ખાસ વાંચવા યોગ્ય છે. મનુષ્ય ગણના ઉપકાર માટે પરિશ્રમ લઈ આ અનુવાદના કર્તા આચાર્ય શ્રી અજિતસાગરજી મહારાજે ખરેખર જનસમાજ ઉપર ઉપકાર કર્યો છે. ગ્રંથનો અનુવાદ જેમ સુંદર બન્યો છે તેમજ તેની બાહ્ય સુંદરતા-કાગળ ટાઇપ તથા સરસ બાઈડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. જોનોના ત્રણે શીરકાઓના જિજ્ઞાસુઓએ સાત આના ટપાલ ખર્ચના મોકલવાથી નીચેના સ્થળેથી ભેટ મળશે.

શ્રી અજિતસાગરસૂરિ શાસ્ત્ર સંગ્રહ શા. શામળદાસ તુળજરામ પ્રાંતીજી.

શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશક સભાનો બીજો વાર્ષિક રિપોર્ટ.

ગુરૂ ભક્તિ નિમિત્તે આ સભા બે વર્ષ થયાં સ્થાપન થયેલ છે. વકતૃત્વકળા અને લેખન-કળા ખીલવવા અને જૈન કામની યથાશક્તિ સેવા કરવાનો વગેરે તેમણે ઉદ્દેશ રાખેલ છે. જે પ્રમાણે તે બે વર્ષ થયા કાર્ય કરે છે. આ વર્ષે ચાર દિવસ સુધી ગુરૂભક્તિ, ઇનામી મેળાવડો, અને વર્ષગાંઠ ઉજવવા નિમિત્તે મેળાવડા કર્યા હતા. ઉદ્દેશ પ્રમાણે શાંતિપૂર્વક હાલ તેમનું કાર્ય ચતુર્થ વર્ષમાં આવે છે. મેન્બર્સ જૈન અને જૈનેતર હોવા છતાં ઉત્સાહી અને સંખીલા છે. અમે તેમની ઉત્તમિ ઇચ્છીએ છીએ.



૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિવિધ-વિચારભાસા-સ્મારક અંક—અમોને મળ્યો છે. ગુરુભક્તિ નિમિત્તે પ્રગટ થતા આ પત્રનો સ્મારક અંક જુદા જુદા વિદ્વાન લેખકોથી લખાયેલ ઉપયોગી લેખોથી ભરપુર છે જે વાંચવા જેવા છે. મુખ્ય પૃષ્ઠ ઉપર પણ ગુરુચર્ય અને તેઓશ્રીના વિદ્વદ્ગત શિષ્યોની છબી આપી તેની સુંદરતામાં વૃદ્ધિ કરી છે. આ અમો તેની આગાદિ મચ્છીએ છીએ.

પહેલી ગુજરાતી પત્રકાર પરિષદ—(અમદાવાદ ૧૯૨૪) નો પ્રથમ રિપોર્ટ અમોને મળ્યો છે, પત્રકારોને મુશ્કેલ અને વિષમ સંજોગોમાં જે કાર્ય કરવાનું હોય છે, અને તેઓનાં સાધનો કેટલાં ઓછાં, અધુરાં છે અને કેવી જવાબદારીઓમાંથી પસાર થવાનું હોય છે વગેરે સ્થિતિમાંથી પસાર થઈ પગભર થવા માટેના હેતુ સાથે, જાત તૈયારી અને જાત સુધારણા સાધવા સાથે, પરસ્પર મિત્રભાવ અને ભાઈચારો વધારવો તે ઉદ્દેશથી આ પરિષદ ભરવામાં આવેલી હતી. આવી પરિષદની આવશ્યકતા હતી તે ઉત્સાહપૂર્વક ભરાઈ છે છતાં ભવિષ્યમાં તેને ટકાવી રાખવા, ઉદ્દેશ પાર પાડવા અને દિવસાનુદિવસ તેની પ્રગતિ કરવા પ્રયત્નો કરવા ખાસ જરૂર છે. આ રિપોર્ટમાં પરિષદના પ્રમુખ કે જેણે લાંબી મુદત સુધી પત્રકારનો ધંધો કરી સેવા બજાવેલ એવા અનુભવી પ્રમુખ શેઠ મેહરજીભાઈનું ભાષણ ખાસ મનનીય છે. સિવાય બીજા વિદ્વાન બંધુઓ કાલેલકર સાહેબ વિગેરેના લેખો પણ ઉપયોગી હોઈ આમો રિપોર્ટ વાંચવા જેવો છે. ભવિષ્યમાં કાર્યવાહી આગળ ચલાવવા માટે રા. હીરાલાલ ત્રી પારેખ તથા ચીમનલાલ એમ. મોદીને સેક્રેટરીઓ અને બીજા પત્રોના તંત્રીઓની એક કમિટી આ પરિષદ માટે નિમવામાં આવી છે. સાથે પત્રોનું પ્રદર્શન પણ જેવા અને જાણવા લાયક તથા ખેંચાણકારક હતું. અમો આ પરિષદની નિરંતર આગાદી મચ્છીએ છીએ. આ પરિષદના આદેશ તંત્રીઓ ઉત્સાહી હોવાથી ભવિષ્યમાં તેનું કાર્ય ઉત્તમ રીતે ચાલશે એમ અમો માનીએ છીએ.

શ્રી જૈન યુવક મંડલ ભાવનગર સં. ૧૯૮ ની સાલનો રિપોર્ટ—જૈન બાળકોની કેળવણીના ઉત્તેજન અર્થે ભવિષ્યમાં વિશેષ પ્રયાસ કરવાની યોજના જણાવેલ છે. સાથે ઉપજ ખર્ચનો હિસાબ પણ આપવામાં આવેલ છે.

જયંતી—સ્વ. શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમળસૂરિશ્ચરજી મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસ તીથિ આશો સુકલ ૧૦ રસીવારના રોજ હોવાથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી તેઓશ્રીની જયંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. સવારે શ્રી પંચતિર્થની પૂજા બજાવવામાં આવી હતી અને બપોરે સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

જલદી મંગાવો !

થોડી નકલો સીલાકે છે.

જલદી મંગાવો !

શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી નેમનાથ ભગવાન તથા સતી રાજ્યમતીનું નવ ભવનું અપૂર્વ ચરિત્ર, સાથે જૈન મહા-ભારત-પાંડવ કૌરવનું વર્ણન, અતૂત્ર પુણ્યવાન શ્રી વસુદેવ રાજના અદ્ભૂત વૈભવની વિસ્તાર પૂર્વક કથા, મહાપુરૂષ નગરાજ અને મહાસતી દમયંતીનું અદ્ભૂત જીવન વૃત્તાંત, તે સિવાય પ્રભુના પાંચ કલ્યાણકો, પરિવર વર્ણન અને બીજી અનેક પુણ્યશાળી જનોના ચરિત્રથી ભરપૂર સુંદર ટાઇપ, સુશોભિત આઈડીંગથી અસંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. વાંચતાં આદ્વાદ ઉત્પન્ન થાય જે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું. —•—

જલદી મંગાવો !

નહોં તો તક ખેાશો !

જલદી મંગાવો !

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (ભાષાંતર).

ભાગ ૧ હો તથા ભાગ ૨ જો.

(અનુવાદક:—આચાર્ય મહારાજ શ્રી અજીતસાગરજી.)

પ્રભુના કલ્યાણકો અને દેવોએ તે વખતે કરેલ અપૂર્વ ભકિતનું વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન શ્રીસુપાર્શ્વનાથ પ્રભુને કેવળજ્ઞાન ઉત્પન્ન થયા પછી અનેક સ્થળે વિચરી ભગ્યજીવોને આપેલ ઉપદેશ, અનેક કથાઓ અને શ્રાવક જનોને પાળવા લાયક વ્રતો અને તેના અતિયારો વગેરેનું વર્ણન ઘણુંજ વિશાળ રીતે આપેલ છે, આ કથાના ગ્રંથોમાં ભુક્ષિતો મહિમા-સ્વભાષનું વિવેચન, અદ્ભૂત તત્ત્વવાદનું વર્ણન, લૌકિક આચાર, વ્યવહાર, સામાજિક પ્રવૃત્તિ, રાજકીય પરિસ્થિતિ, ધાર્મિક પ્રભાવ તથા નૈતિક જીવન વગેરે તત્ત્વનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. એકંદરે આ ગ્રંથ માનવજીવનનો માર્ગદર્શક, જૈન દર્શનના આચાર વિચારનું ભાન કરાવનાર એક પ્રબળ સાધનરૂપ છે.

ઉંચા રેશમી કપડાના પાકા આઈડીંગના એક હજાર પાનાના આ ખે ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટ ખર્ચ જુદો. —•—

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

- ૧ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ
- ૨ ષડ્સ્થાનક સટીક.
- ૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૪ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.
- ૫ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.
- ૬ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.
- ૭ સિંગાનુશાસનસ્વોપણ (ટીકા સાથે)
- ૮ ગુરૂત્તર વિનિશ્ચય.
- ૯ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ૧૦ ધર્મરત્ન પ્રકરણ ભાષાંતર.
- ૧૧ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર
- ૧૨ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ભાષાંતર.
- ૧૩ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)
- ૧૪ પ્રભાવક ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ૧૫ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિષ્ઠા અનેક ઉપદેશક કથાઓ સહિત.
- ૧૬ આચારોપદેશ. મૂળ તથા ભાષાંતર સાથે.
- ૧૭ કાવ્યસુધાકર (શ્રીઅજીતકાવ્ય કિરણાવળી) નંબર ૯-૧૦-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪ ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે.
- ૧૮ પંચ પ્રતિકમણુ સૂત્ર. (શાસ્ત્રી) સામાન્ય અર્થ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને કેટલીક બીજી નવીન હકીકતો સાથે અભ્યાસીઓને જાણવા માટે જૈન પાંડશાળામાં ખાસ ચલાવવા યોગ્ય.

ખરૂં ચેતન.

“ ખરૂં ચેતન અને તર્જન્ય શક્તિ સંપૂર્ણ વિકાસ પામેલા મનુષ્ય શરીરમાં આવે છે. તે નૈસર્ગિક જ્ઞાન અને ઉચ્ચ ભાવનાની ઉત્પાદક બને છે. જ્યારે શક્તિહીન વાળા મનુષ્યમાં એવા નૈસર્ગિક જ્ઞાન અને ઉચ્ચ ભાવનાનું પ્રમાણ બહુ જ ઓછું આવે છે. શારીરિક સ્થિતિ અને ચેતનાને નજર આગળ રાખી વિચાર કરીએ તે મોટી ઉમરના મનુષ્યોનાં શરીરો અવિકસિત જ દેખાય છે. આવો શરીરવિકાસનો તે માનવદેહની અપકવતા જ સુચવે છે. અને એવી અપકવતા મનુષ્યનું વ્યક્તિ રીતે પ્રકાશિત કરવામાં આડી આવે છે. આથી સહજ સમજાશે કે મનુષ્યજીવનનાં તાનો ખરો આધાર સંપૂર્ણ શારીરિક વિકાસ ઉપર જ અવલંબી રહે છે. શારીરિક વિકાસ પ્રાપ્ત કરવા અને પ્રાપ્ત વિકાસને સુસ્થિર રાખવા સાચા પ્રયત્નો કરવા એ પ્રાણીમાત્રની પવિત્ર દરજ છે. દુકામાં આપણું શરીર સજાવેલું, સુષ્ટિત અને સુંદર બનાવવું એ આપણું પ્રથમ કર્તવ્ય છે.

“ ઘણા મનુષ્યો અર્ધજીવિત અને અર્ધમૃત જીંદગી ગુજારે છે. શારીરિક અભાવે તેઓનાં શરીર સુકાં અને મ્હોં નિસ્તેજ દેખાય છે. મનુષ્યશરીરની વિકાસ ઉપર જે શક્તિનો આધાર છે તે શક્તિ એવા વિકાસના અભાવે તેઓમાં જોવા નથી. શરીરમાં રહેલી અનેકવિધ શક્તિઓનો નિયમિત અને સતત ઉપયોગ સંપૂર્ણ વિકાસ અર્થે અતિ આવશ્યક છે. એ વાત તેવા મનુષ્યોના મનપર બરાબ જોઈએ. શરીરનો દરેક અવયવ બરાબર વિકસેલો હોય છે ત્યારે જ મનુષ્ય શરીર દર્શન કરાવે છે. હરેક રનાયુમાં થનથનાટ કરી રહેલું ચેતન મનુષ્યની કલ્પ ઉચ્ચાકાશમાં ઉડાડે છે, મનુષ્યમાં હિંમત અને સામર્થ્ય રહે છે, જીંદગીની અશક્તિતામાં ફેરવી નાંખે છે અને અનેક મહેશ્વરોને જગાડે છે. ગમે તેવું ભારે દૈનિક કામ પણ એવા ચેતનવાળા મનુષ્યને મન માત્ર રમત જ દેખાય છે. આલસ્ય એના શત્રુ છે, એવો મનુષ્ય પોતાના હરહમેશના કામકાજમાં આનંદ અને રસ અને જ્યાં આનંદ અને રસ આવ્યો ત્યાં કાર્યની સફલતા જ સમજવી. એવો મન માન જ રહે છે અને હમેશાં પોતાની શરીરમાત્રમાં યોક્કસ પગલાં આગળ વધે જ

“ શરીર વિકાસ ” માં